

Nyhet s. 6-7

UNIVERSITAS

antavis | utgave 25, årgang 73 | www.universitas.no | onsdag 16. oktober 2019

Diepphold ble KANDALE

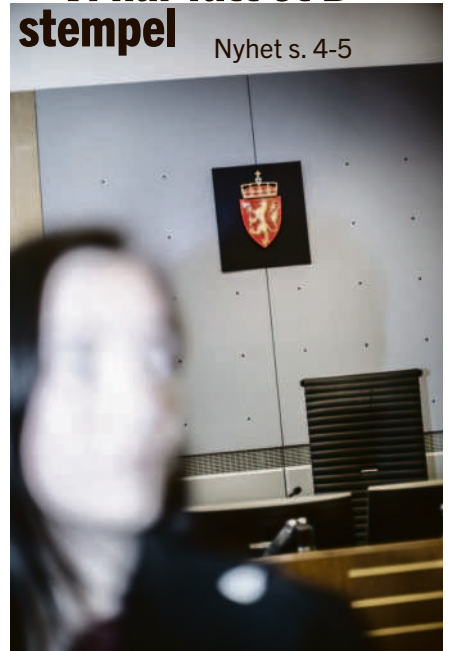
Nyhet s. 8-9

De ble lovet stipend,
lån og studiepoeng.
Så kom sjokkbeskjeden.

Psykologistudenter sak-
søker staten for å kunne
behandle pasienter:

– **Vi har fått et B-
stempel**

Nyhet s. 4-5

Studentfamilier må flytte:

SiO tilbyr boliger

3000
kroner dyrere

Nyhet s. 14-15

EDRU PÅ HEIDIS
Møt avholds-
studentene

Kultur s. 18-19

MENINGER

Redaktør:	Selma Jøner selmajøner@gmail.com	938 08 470
Nyhetsleder:	Jantra Pernille Hollum jantrahollum@gmail.com	407 52 780
Fotosjef:	Odin Drønen	
Desksjef:	Aleksander Naug	
Nettredaktør:	Jonas Solgård	
Følg oss	www.universitas.no facebook.com/UniversitasOslo twitter: @universitas_no instagram: universitas_offisiell	
Tips oss	tips@universitas.no	

Pung ut, GoStudy!

3 0 studiepoeng i kombinasjon med billig Cuba libre på stranden i Havanna virker nesten for godt til å være sant. For studentene Universitas har snakket med om GoStudy-skandalen var det nettopp det. Mot slutten av sitt studieopphold på Cuba fant de ut at Lånekassen ikke dekker spansk- og latinamerka-studiene de meldte seg opp til gjennom selskapet GoStudy (GS). Saken er beklagelig for alle parter. En ting er imidlertid klart: Studentene har ingen skyld i denne saken og opplever de største konsekvensene. Når et privat selskap har lovet håpefulle ungdommer et lånekassenfinansierte utenlandsopphold med 30 studiepoeng i bagasjen tilbake til Norge, er det deres ansvar å sørge for at de kan levere det de tar betalt for. På nettsiden til GS sto det svart på hvitt at «alle studier er støttet av Lånekassen og gir deg 30 studiepoeng ved bestått eksamen.» Gitt GS sin historie, der de siden 1999 har sendt over 6000 nordmenn til studier i utlandet, er det ikke rart studentene hadde tillitt til selskapet.

Tilbudet om 30 prosent avslag og 35.000 kroner i erstatning til studentene framstår smålig. Mange av studentene har tatt opp lån fra familiemedlemmer for å finansiere oppholdet GS lovet at Lånekassen skulle dekke. Dessuten hevder studentene at de har fått beskjed om å ikke fortelle om skandalen til media. Vemund Nordvik, leder i GS, sier at han ikke forstår hvorfor han skulle ha gitt beskjed om det og ble ifølge studentene fornærmet etter deres krav om erstatning. For alle andre enn Nordvik er det imidlertid ikke vanskelig å forstå hvorfor. Generalsekretær i Association of Norwegian Students Abroad (ANSA), Anders Halvorsen, sier de velger å tro at GS har handlet i god tro, da misinformasjon kun vil ha negative konsekvenser for deres virke. Informasjonen vil riktignok kun ha negative konsekvenser dersom den dekkes av media.

Heldigvis har ANSA sagt at de vil kreve at GS dekker «de utgiftene relatert til dette programmet for alle de studentene som har blitt påvirket.» GS mener at Universitetet i Havanna gjorde endringer som skulle sikre at studiet ble godkjent og at informasjon om dette ble sendt til Lånekassen. Problemet er at de aldri mottok bekreftelse på godkjenningen, men ga likevel grønt lys til studentene. Det kan hende at kommunikasjonen fra Lånekassen og Nokut har vært mangelfull, men til syvende og sist er det ikke disse organisasjonene som kommer med lovnader til unge, reiselystne nordmenn. Feil kan skje alle, og her bør GS kjenne sin besøkelsestid og innrømme at de har kommet med tomme løfter. Dersom Lånekassen opprettholder avgjørelsen om å ikke godkjenne studiet lider studentene et tap det er vanskelig å sette en prislapp på. Da er det minste man kan forvente at de ikke trenger å betale for oppholdet. Det er bare å punge ut, GS, ellers vil unge nordmenn på jakt etter studiepoeng tenke seg om to ganger før de benytter seg av deres tjenester i framtiden.

AU!

Som følge av kutt i støtte fra Velferstinget i Oslo og Akershus (VT) er ukens Universitas-forside også kuttet. Kanskje er VT mer av det visuelle slaget, så her presenterer vi svart på hvitt hva politikken betyr for Oslos studentmedier.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.	Daglig leder: simen.eriksen@universitas.no	Simen Eriksen 22 85 33 36
	Annonseansvarlig: geir.dorp@universitas.no	Geir Dorp 22 85 32 69
	Besøksadresse:	Moltke Moes vei 33
	Post:	Boks 89 Blindern, 0314 Oslo
	Epost:	universitas@universitas.no
	Nettside:	www.universitas.no

I kampen for åpen publisering lar regjeringen de unge forskerne ta støytten. Det er farlig spill.

Med forskerne som støtdemper

Kommentar

Selma Larsen, journalist i Universitas

«**P**lan S». Det glitrer kanskje ikke på papiret, men det er en utopisk visjon: Innen 2020 skal all skattebetalt forskning være åpen og tilgjengelig for alle – ikke skjult bak dyre betalingsmurer. Forrige onsdag arrangerte tankesmien Civita samtale med den dystre tittelen «Forskning i krise?». Panelet, bestående av forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø, leder for Akademiet for yngre forskere Katerini Storeng og professor ved Oslomet og Civita Torkel Brekke diskuterte hvorvidt norsk forskning lider under dagens system. I likhet med de fleste andre, var de enige om at åpen publisering av forskning er et godt, om enn ambisiøst, mål. Håpet er at tilgjengelig og troverdig forskning skal føre oss nærmere løsninger på viktige samfunnsproblemer, for eksempel klimaproblemer. Det er altså ikke endestasjonen, men veien og tempoet, som diskuteres. Men Plan S krever mer handling, mindre prat: Vi setter for mye på spill ved å stå lenger i en overgangsfase, hvor det gamle, lukkede publiseringssystemet fortsatt holder et fast

grep om mange av, særlig de unge, forskerne.

Publiseringssystemet som har vært gjeldende i akademia hittil, bruker i stor grad kvantitative målemetoder for å vurdere forskningens kvalitet. Særlig det såkalte tellekantsystemet påvirker forskerne i stor grad: Det gir forskere og institusjoner poeng etter hvilke tidsskrifter de publiserer forskningen i. Systemet belønner publisering i nivå 2-tidsskrifter, som er de mest prestisjefylte, høyere enn publiseringer i tidsskrifter på nivå 1. Sammen med nokså nye Plan S og kravene om å publisere åpent, skaper den nivå-inndelte publiseringsindikatoren imidlertid problemer. I artikkelen «Akademia i endring» beskriver Brekke hvordan insentivene til å publisere i lukkede tidsskrifter ikke er forenlige med insentivene til åpen publisering. Å publisere i tidsskrifter på nivå 2 gir høyere prestisje og mer inntekt til institusjonen – men få av dem er åpent tilgjengelige. Forskere blir stilt i en spagat: Skal de være en del av en bærekraftig (og lovfestet) utvikling mot åpen publisering, eller skal de sørge for egne

karrieremuligheter ved å publisere i de mest prestisjefylte tidsskriftene?

De som kjenner dragkampen mest på kroppen, er unge, uetablerte forskere. Gjennomsnittsalder ved fast ansettelse er over 40 ved en del universiteter.

Dagens politikk er enda et dytt mot stupet for unge forskere

Arkivaren

Historiske skråblikk av
Jantra «Oblique Glance» Hollum

SEX > Høyere utdanning

I Universitas' magasin «Veiviser» gir journalister tips og triks til nye og gamle studenter om hvordan man kan sikre seg en bedre studiehverdag. Sex er selvsagt en stor del av studentenes hverdag. Undersøkelser viser at studenter skifter sexpartnere oftere enn Ingebrigtsen-brødrene skifter løpesko, sies det. «Satt på spissen kan man vel hevde at motivasjonen bak all høyere utdanning er å pule,» sier en anonymisert «Ole» og tar en slurk av urteeteen. Nå er det vel snart 03'erne som skal innta landets universiteter og høyskoler. Får håpe Ole brukte kondom under studietiden.

Universitas nr. 17, 2003

Klar for kamp

Akk, tenk at studentpolitikken en gang IKKE besto utelukkende av bøller. Universitas skriver i 1994 om et såkalt «bøllekurs» som ble arrangert ved Studentparlamentet ved UiO «i håp om å få modigere og flinkere studentpolitikere». Jyplingene på Villa Eika ble sendt på debatt- og taleteknikkurs, og det var primært de kvinnelige medlemmene som trengte å løsnes opp i. «Jentekulturen gir tradisjonelt mindre trening i kamp, motstand og nederlag. Et debattkurs kan gi jentene trening i ferdigheter de ikke har bakgrunn i fra før», sier førsteamanuensis i psykologi, Fanny Duckert. Nostalgi<3

Universitas nr. 12, 1994

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

Som Brekke skriver, har de unge mye å tape på ikke å publisere i lukkede tidsskrifter, slik status er nå. Slike publiseringer er i realiteten avgjørende for å få ansettelse eller opprykk ved mange institusjoner i dag. Samtidig er det sterkt press – kulturelt, finansielt og lovmessig – for å publisere åpent. Akademia er ikke alene om å ha mange unge i midlertidige stillinger; korte kontrakter er utbredt på dagens arbeidsmarked, og går i overveldende grad utover de under 40. Som midlertidig ansatt har man liten

mulighet til å ta frie valg, og kommer lett i skvis mellom press fra ulike hold. Derfor er det absurd og ansvarsløst at regjeringen legger overgangen til åpen publisering på skuldrene til forskere som allerede er under høyt press.

For å unngå å miste dyktige forskere til andre bransjer, må regjeringen kutte insentiver som strider mot Plan S. Tellekantsystemet er en rettmessig skyteskive, og har derfor vært på høring. Både Oslomet, Universite-

tet i Agder og Universitetet i Tromsø foreslo at nivåinndeling som publiseringsindikator fjernes. Med statsbudsjettet ble det klart at indikatoren forblir uendret, dermed også insentiver som trekker forskerne i motstridende retninger. Det er et slag i trynet på dagens og fremtidens forskere. Målet om åpen publisering er innen øyesyn – da er det desto mer skuffende at regjeringen ikke makter å ta det nødvendige steget. I ryggen har de mange som mener nivå-inndelingen er et uunnværlig mål på kvalitet, deriblant

Universitetet i Oslo og Universitetet i Bergen. Det er en kortsiktig tankegang: Det viktigste for kvaliteten på norsk forskning, er, tross alt, forskerne selv. Dagens politikk er enda et dytt mot stupet for unge forskere. Det er usolidarisk og arrogant fra regjeringens side, som tilsynelatende gir blanke i hvem de legger på forhandlingsbordet. For samfunnet for øvrig, som er avhengig av god forskning i årene som kommer, er det kiiise.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gina Grieg Riisnæs

Gatelangs: Brudekjole-utstilling langs landeveien utenfor Dushanbe, Tadsjikistan.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Synne Hellevang
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:

Synne Hellevang

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

STUDENTER SAKSØKER STATEN:

— HELE UTDANNELSEN

De norske psykologi-studentene fra Ungarn føler seg nedverdiget og B-stemplet. Nå står de ansikt til ansikt i ringen med den norske stat.

Autorisasjon

tekst Gina Grieg Riisnæs og Amund Reigstad
foto Gina Grieg Riisnæs

– Jeg har jobbet for dette i totalt ti år. Rykte og anerkjennelse av kompetansen vi har blir satt på prøve. Hele utdannelsen min står på spill, forteller Inger-Lise Bråthen til Universitas.

Mandag morgen toget flere titalls psykologistudenter inn i Oslo tingrett. Målet? Å sak-søke staten Norge. De oppmøtte representerer 163 saksøkere som har studert psykologi ved universitetet Eötvös Loránd University (ELTE) i Ungarn. De siste tre årene har de kjempet for å få autorisasjon fra Helsedirektoratet til å praktisere som psykologer i Norge. Så langt har forsøkene vært uten hell. Nå inntar de retts-salen for å få utdanningen sin godkjent i hjemlandet.

Utdanningen på spill

Bråthen ble ferdig uteksaminert fra ELTE i juni 2016. Etter endte studier dro hun rett hjem til Norge til fast jobb, hvor hun ventet på å få godkjent autorisasjon for å begynne å praktisere som psyko-log. To uker inn i drømmejobben, kom smellen: Helsedirektoratet bestemte at studenter fra ELTE ikke lenger fikk autorisasjon. Frem til da hadde 16 norske stu-denter fått lisens etter avsluttede studier i Ungarn.

– Det var veldig sjokkerende, fortsetter Bråthen.

– Vi trodde det var en misfor-ståelse og at det kom til å ordne seg raskt.

Tre år etter har hun nå reist ned fra hjemmet sitt i Nord-Norge for å følge rettsaken i Oslo.

– Nedverdiggende behandling

For tiden deltar Bråthen i et kom-plimenterende tiltak fra Helse-direktoratet, som gir ELTE-stu-denter uteksaminert i 2016, 2017 og 2018 videreutdanning for å få autorisasjon. Programmet strek-ker seg over 14 måneder. Det inn-bærer 12 måneders klinisk praksis under veiledning, samt teorikurs. Ved beståtte eksamener i januar,

Steile fronter: Psykologistudentene og pårørende sitter i samlet flokk på sin side av salen. Flere har skjøvet stoler for å nærme sitte på studentenes side, heller enn å sette seg på de ledige benkene bak statens leir.

vil hun få autorisasjon og kan praktisere som psykolog i Norge.

Men Bråthen har blandede følelser rundt den ekstra utdan-ningen, som staten har punget ut hele 250 millioner kroner på.

– Jeg tror det er viktig å skille mellom det som er nyttig og hva om er nødvendig i tiltaket. Jeg føler ikke at jeg har lært noe nytt. Det er til tider nesten nedverdi-gende å gå gjennom dette. Det har vært mange flinke forelesere, fortsetter hun og understreker:

– Men det er snakk om 250

millioner kronene brukt på kom-petansen vi allerede har.

– Gir ikke grunnlag

«Er de utdannet til samme yrke?» løfter studentenes advokat Per Andreas Bjørgan som «sakens helt sentrale spørsmål» i sin innled-ning mandag morgen. Spørsmålet er selve godbiten i posen av tvis-tespørsmål som skal diskuteres de neste syv dagene. Svaret er ja, ifølge saksøkerne. Nei, ifølge staten.

– Det sentrale i saken er at ELTE-studentene, slik staten ser

det, har tatt en humanistisk mas-ter, som etter ungarsk helselov ikke gir dem rett til å arbeide med pasienter, sier regjeringsadvokat Torje Sunde, som representerer staten.

– Staten mener også at ELTE-studentenes mastergrad vesent-lig avviker fra profesjonsstudiet i psykologi i Norge. Den ligner mer på en norsk master i psyko-logi, og det gir heller ikke grunn-lag for å jobbe som psykolog i Norge.

For å jobbe som psykolog i

Norge, må studenter ha gjen-nomført seksårig profesjons-utdanning. Hverken bachelor eller master gir grunnlag til å jobbe med pasienter.

– Pasienter i fare

– Vi har fått et B-stempel vi ikke fortjener, argumenterer Bråthen.

– Det kjenner vi på. Når du stadig får høre gjennom årene at du ikke er god nok og utgjør en fare for pasienter, gjør det noe med selvtilliten etter tre år.

Flere har nemlig argumentert

N MIN STÅR PÅ SPILL

Dette er saken

- + Mandag klokken ni startet rettssaken mot staten. De 163 psykologistudentene fra universitetet Eötvös Loránd University (ELTE) i Ungarn har de siste tre årene kjempet for å få autorisasjon som psykologer
- + Høsten 2016 endret Helsedirektoratet sin 13 år lange praksis med at studenter fra ELTE fikk autorisasjon
- + Direktoratet konkluderte i 2017 at slik masterutdanningen i Ungarn er regulert, kvalifiserer den ikke til å kunne få utstedt arbeidslisens som psykologer
- + I 2018 utarbeidet Helsedirektoratet et kompletterende tiltak for ELTE-studenter som hadde påbegynt utdanningen ved ELTE før Helsedirektoratet endret godkjenningspraksis høsten 2016. Prislappen for dette kompletterende tiltaket lå på 250 millioner norske kroner

Kilde: Helsedirektoratet

– Det er de offentlige godkjenningsmyndighetene som har slått fast at utdannelsen fra ELTE har for store mangler til at den kan kvalifisere til virke som psykolog i Norge.

I sin åpning vektla studentenes advokat Bjørgan EU-direktivet om gjensidig anerkjennelse av yrker. Den går ut på at land i EU godkjenner yrkesutdanningen til personer som ønsker å utøve yrket sitt i andre medlemsland. Norge er del i ordningen gjennom EØS-avtalen.

Bjørgan argumenterer for at det er sentralt i ordningen å «anerkjenne hvordan andre land regulerer det».

Må respektere andre land

Ungarske myndigheter på sin side, har bekreftet at masterstudentene ikke kan ha selvstendig pasientansvar i Ungarn før de har fullført spesialistutdanning. Det var på bakgrunn av dette at Helsedirektoratet trakk tilbake autorisasjonen i 2016.

Bråten mener argumentene ikke holder. Siden hun først fikk avslag på autorisasjonen sin i 2016, har hun spilt en sentral rolle i å samle de andre avviste studentene. Hun har etterlyst en tydelig liste fra Helse- og omsorgsdepartementet på hvilke faglige kvalifikasjoner ELTE-studiet ikke oppfyller.

– Men så langt har vi ikke fått

noen forklaring, sier hun.

Det europeiske frihandelsforbunds (EFTA) overvåkningsorgan ESA har så langt heller ikke vært fornøyd med argumentasjonen til den norske stat. I fjor kom det frem at de forbereder en klage til norske myndigheter.

Staten i veien

De siste årene har antall som søker seg utenlands til høyere utdanning sunket. Hanna Flood, president i Association of Norwegian Students Abroad (ANSA), er bekymret for at årsaken ligger i saker som dette.

– ANSA synes det er synd at staten står i veien for kompetente psykologer. ELTE-kandidatene blir ansatt som psykologer i Sverige og Danmark, og det er rett og slett sløseri med verdifull kompetanse, sier Flood.

I fjor tok 24.083 studenter hele eller deler av utdannelsen sin i utlandet. Det er 864 færre enn året før, ifølge nye tall fra Lånekassen.

– Det er bred politisk enighet om at man ønsker mer internasjonalisering, og på sikt har regjeringen satt seg et mål om at

minst 50 prosent skal ha hatt et utenlandsopphold i løpet av studietiden. De seneste årene ser vi at færre velger å reise ut, og det kan blant annet skyldes saker som nettopp dette.

Emosjonell uke

Rettssaken strekker seg over åtte dager, frem til 23.oktober. Bråthen følger saken i retten hver dag.

– Jeg tror det blir en litt intens uke, kanskje emosjonell. Det er mye som skal opp i lyset, ting vi kanskje har lagt litt fra oss som skal røskes opp i igjen.

– Hva håper du blir utfallet av rettssaken?

– At de anerkjenner rettigheten våre til EØS og innser at vi er utdannet til samme yrke.

– Hva gjør dere dersom rettsaken ikke går deres vei?

– Da kan det gå mot anke.

Universitas har vært i kontakt med Helsedirektoratet, som ikke hadde anledning til å kommentere saken. Universitas har også vært i kontakt med forsknings- og høyere utdanningsminister Iselin Nybø, som ikke ønsker å kommentere.

universitas@universitas.no

Staten på strupen: Inger-Lise Bråthen er en av 163 studenter som saksøker staten. De fleste følger den pågående rettssaken via livestream, men hun følger saken hver dag i rettssalen.

for at utdanningen fra ELTE har såpass store mangler at den ikke kan garantere pasientsikkerhet. I en kronikk publisert i Dagens Medisin skriver flere tillitsvalgte i Norsk psykologforening at «det er dristig å overlate en utredning og behandling av en pasient til en uten riktig kompetanse».

– Pasienter med psykiske lidelser skal være trygge på at de behandles etter høye standarder for faglig forsvarlig pasientbehandling, sier Birgit Aanderaa, tillitsvalgt for Norsk psykologfo-

rening ved Oslo Universitetssykehus, som var med på å skrive kronikken.

– Vi mener at utenlandske utdannelser som godkjennes skal være jevn gode med det norske profesjonsstudiet.

Om den ungarske utdannelsen er selvstendig nok sammenliknet med den norske til å behandle pasienter, er et sentralt spørsmål i den pågående rettssaken. Det er ikke Psykologforeningen som gjør de konkrete vurderingene, forklarer hun, og legger til:

Seier til studentidrette dårlige tider for studen

15 millioner kroner fra semesteravgiften ble denne uken fordelt mellom de ulike studentforeningene.

Tildelingsmøtet

tekst Endre Ugelstad Aas og Aksel Rogstad

Mandag var scenen satt for Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) sitt årlige tildelingsmøte, hvor representanter fra de ulike utdanningsinstitusjonene i Oslo og Akershus stemmer over hvordan midlene fra semesteravgiften skal fordeles mellom ulike studentorganisasjoner. I alt tolv organisasjoner kjempet i år om den totale potten på 15,6 millioner kroner. Mens studentmediene måtte tåle store kutt, opplevde idrettsorganisasjonene størst økning fra fjorårets tildeling.

Gard Løken Frøvoll, leder i VT, er fornøyd med utfallet av møtet.

– Jeg synes det var mye god diskusjon og man fikk delt ut pengene, da er jeg fornøyd. Jeg håper også at flest mulig av foreningene er fornøyde, sier han.

Jeg sitter med en opplevelse av at studentpolitikere ikke helt anerkjenner den viktige jobben som studentmediene gjør

Slik ble tildelingene i kroner

- + Velferdstinget: 3.400.000
- + Universitas: 2.900.000
- + Kulturstyret: 2.718.000
- + Radio Nova: 2.000.000
- + Oslostudentenes idrettsklubb: 1.800.000
- + Det norske studentersamfund: 1.370.000
- + BI Athletics: 350.000
- + Argument: 320.000
- + Jussbuss: 280.000
- + Juridisk rådgivning for kvinner: 250.000
- + Inside: 0

Paulsen fra SiOs hovedstyre.

Hun legger til at når totalrammen virker å være lavere i år enn tidligere, er dette fordi kontingenten for Norsk studentorganisasjon tidligere har vært en del av den totale søknadssummen.

– NSO-kontingenten er en låst post, så i realiteten har VT

hatt omtrent de samme midlene til disposisjon som før, sier hun.

Lønnsøkning og driftskutt

Under møtet ble også VTs egne vedtekter, økonomireglement og driftsbudsjett tatt opp til diskusjon. Universitas rettet i forkant av møtet fokus på forslaget om økte lønninger for medlemmene av VTs arbeidsutvalg og mangeårig vekst i organisasjonens driftsbudsjett. Forslaget om å øke arbeidsutvalgets lønn fra lønnstrinn 20 til 25, ble vedtatt med klar margin. Dette innebærer en total økning på 105.000

– Mer forutsigbarhet

Nytt for årets tildeling er det at den totale rammen var bestemt av Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) allerede i vår, og følgelig ikke kunne bli foreslått hevet under møtet. Dermed lå fokuset utelukkende på fordelingen mellom søkerne under mandagens møte.

– Vi mener dette er en mye mer forutsigbar måte å håndtere budsjettprosessen på, da vi begynner arbeidet med vårt budsjett før VTs møte. Det blir også slik vi kommer til å gjøre det årene fremover, sier Kaja Elisabeth

Sitter på potten: Gard Løken Frøvoll er leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus. Mandag delte de ut penger fra semesteravgiften til studentforeningene.

en og ntmediene

Velferdstinget i Oslo og Akershus

+ Her sitter representanter fra alle SiOs institusjoner

+ Har som oppgave er å påvirke SiO for å sikre et godt velferdstilbud for studenter

+ Bevilger penger fra semesteravgiften til studentforeninger

kroner av VTs lønnsbudsjet, og inkluderer feriepenger og pensjon.

Hva driftsbudsjettet angår fremmet vararepresentant i VT Rune Keisuke Kosaka i starten av møtet et forslag om å kutte 100.000 fra VTs innstilte driftsbudsjett på 3,5 millioner, slik at disse pengene frigjøres til foreningene. Forslaget ble vedtatt med én fattig stemme, og de fristilte midlene endte etter avstemning til slutt opp hos VTs Kulturstyre.

Kosaka er fornøyd med at pengene kommer foreningene til gode, men vil ikke selv uttale seg om hvordan de 100.000 ble fordelt, da han selv sitter i styret til Radio Nova. Likevel mener han det er på tide å diskutere måten VT driftes:

– Debatten rundt driftsfordelinger viser at det er et reelt behov for økte tildelinger blant studentforeningene som søker penger fra VT, og at man på sikt er nødt til å rasjonalisere driften internt. Eventuelt få inn mer penger av de pengene som fordeles. Det er jo ingen som er imot at VT koster penger, disse skaper mye god aktivitet, også her lokalt, men det er viktig at man har et helhetlig forhold til sine egne utgifter også, sier Kosaka.

Frøvoll ser ingen problemer med at de 100.000 flyttes fra driftsbudsjettet til Kulturstyret.

– Det er helt greit, dette har VT makten til å gjøre. Da må vi bare finne ut hvor vi kan kutte litt. Når det går til en annen studentforening er det bare bra.

– Synes du det er problematisk at det går til en organisasjon som ligger så tett under VT?

– Nei, det synes jeg ikke.

Lønnsdebatt

De største diskusjonspunktene under den åpne debattrunden før tildelingene handlet om honorering og lønn til ansatte i studentfrivillige organisasjoner, samt studentmedienes nytteverdi og miljøkonsekvensene av å trykke på papir.

Aleksander Sveen, leder i Studentforeningen ved BI (SBIO), er tydelig på at midlene fra VT skal komme flest mulig studenter til gode.

– Tildelingskriteriene er tydelige på at frivillighet vektlegges, og jeg stusser derfor over at Det norske studentersamfund får tildelt mer eller mindre full søkesum, selv om det i søknaden deres ble presisert

at store deler av dette skulle gå direkte til å honorere enkeltpersoner. Dette mener jeg er dårlig prioritering av Velferdstinget, og dermed dårlig bruk av studentenes penger. Det sender signaler om at SBIO heller bør søke om penger til honorar enn direkte studentvelferd til neste år, sier Sveen til Universitas.

SBIO tilhører også foreningen som gikk mest fram fra fjorårets tildeling. Med 212.000 i støtte fra VT gikk foreningen opp 40.000 kroner.

– Vi er i svært fornøyd over årets tildeling, og var forberedt på å bli kuttet ut fra søknadssummen, sier han.

Det er godt å se at Velferdstinget prioriterer studentidretten høyt

Marte Bjørneng, styreleder i OSI

Mål for idretten

Oslostudentenes idrettsklubb (OSI) var den store vinneren under gårsdagens tildelingsmøte. Foreningen mottok 150.000 ekstra i tillegg til den opprinnelige innstillingen på 1,65 millioner.

– Alt i alt er vi veldig fornøyd. Vi skulle selvsagt helst hatt det vi søkte om, men å få mer enn innstillingen er alltid bra. Det er Velferdstinget som er vår primære inntektskilde, og det er godt å se at de prioriterer studentidretten høyt, sier Marte Bjørneng, styreleder i OSI.

Også BI Athletics endte møtet med en økt sum. De fikk 50.000 mer enn den opprinnelige innstillingen, som på 300.000 fortsatt lå langt under de 900.000 foreningen egentlig ønsket.

Nedgangstider for mediene

Universitas ble foreslått kuttet med til sammen 250.000, og kuttene endte opp på 100.000. Av de 200.000 som ble foreslått kuttet fra Radio Nova, ble 100.000 avsett til OSI og BI Athletics. Verst gikk det utover BIs studentavis Inside, som gikk helt tomhendte fra salen. De 160.000 som opprinnelig var innstilt til avisen, ble overført til Radio Nova. Argument var det eneste studentmediet som ikke ble møtt med kuttforslag under gårsdagens møte.

Ådne Feiring, redaktør i Radio Nova, er for kanalens del fornøyd med utfallet av gårsdagens tildeling, men likevel bekymret over utviklingen.

– Jeg sitter med en opplevelse av at studentpolitikere ikke helt anerkjenner den viktige jobben som studentmediene gjør.

universitas@universitas.no

Intet nytt under SiO-solen

Kommentar

tekst Selma Joner, ansvarlig redaktør i Universitas

Midt i høstsemesteret hvert studieår, samler studentpolitikerne i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT) seg for å fordele semesteravgiftspenga dine mellom studentforeninger. I år lå det 15,6 millioner i potten. Og i år som i fjor var det mange om beinet, og smuler på bordet. Men når Radio Nova, Argument, BIs studentavis Inside og Universitas totalt kuttes med litt over en million kroner i forhold til hva vi opprinnelig søkte om, føler jeg for å slå et slag for studentavisen.

Hva er Universitas? En av Europas største studentaviser, som i 73 år har avdekket kritikkverdige forhold i Oslos universitets- og høyskolesektor – i studentenes ærend. Vi har for eksempel to gravejournalister som ukentlig tråler gjennom ulike utdanningsinstitusjoner sine tallrike postjournaler. De to siste årene har vi blant annet kastet lys over 20 år med varsling på Tannlegehøyskolen, rasisme mot ansatte på Universitetet i Oslo og trakassering på Teaterhøgskolen i Oslo. Dette er saker som sannsynligvis ikke ville sett dagens lys, hadde det ikke vært for Universitas. Hvordan får vi så kommunisert dette til den jevne student? Gjennom den tradisjonsrike og godt leste papiravisen på 14.000 ukentlige opplag vi har stående i stativer spredd utover Oslos utdanningsinstitusjoner.

En million kroner er et skremmende tall, og del av en enda mer skremmende trend. Siden 2016 har Universitas blitt kuttet i støtte fra VT, som med stor margin er den største og viktigste inntektskilden vår. Studvest i Bergen har de siste tre årene måttet kutte betraktelig i opplag og redaktørstillinger, og sier de er redde for å måtte kutte mer. K7 Bulletin, avisen til Norges Handelshøyskole, mistet i 2018 den totale støtten fra Velferdstinget, og har på grunn av manglende annonseinntekter ikke

råd til å trykke opp mer enn én utgave dette semesteret. Og i 2018 måtte Trondheims studentavis Under Dusken gå fra å gi ut avis annenhver uke, til hver tredje. Når Inside i år gikk fra møtet med den nette sum av o kroner, føyer det seg bare inn i rekken av studentmedietragedier.

Det kan virke som om majoriteten av VTs representanter har glemt at et sterkt studentdemokrati er avhengig av sterke studentmedier. Det som skiller oss fra eksempelvis Khrono, er at vi eies av studentene selv. Vi kan alltid strekke oss etter å bli flinkere til å dekke studentpolitikk, men forsøker etter beste evne å løfte frem problemstillingene som til enhver tid ligger på bordet eller vaker under overflaten. Dersom vi reduseres til en nettside, slik flere VT-representanter tok til orde for på årets møte, konkurrerer vi plutselig med Norges mest leste aviser på nett. Der har vi lite å stille opp med per dags dato, og jeg tviler på at VT vil at vi skal måtte prioritere *clickbait* og forleng-din-(student)penis-saker for å sikre inntektene.

Det mest absurde er likevel at vi samles til et årlig møte for å kranke om småpenger. Satt opp mot hvor lite som trengs for å gjøre flere til lags, er det nesten latterlig. I år var tilskuddsrammen fra Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) vedtatt på forhånd, noe som resulterte i en giftig innbyrdes krig om hvem som fortjener mest penger. Det er ikke noe gøy, ei heller et mål, å snakke ned andre foreninger for å fremme seg selv. Studentidrett, -kultur og -medier er forskjellige ting, og har følgelig forskjellige behov. Det er fånnytt å sette dem opp mot hverandre i en diskusjon om hva som er viktigst. Det finnes ikke et riktig svar på det, det finnes bare synsing. Og det er ikke produktivt i en så viktig diskusjon som fordeling av dyrebare semesteravgiftskroner. Vi må slutte å peke på hverandre, og begynne å peke på systemet. Alle trenger mer penger: Tilskuddsrammen fra SiO må økes.

Studieskandale: – Vi tross presset til å være

– Jeg føler at de prøver å psyke oss ut med urime-
lige erstatningstilbud, sier student i etterkant av
studieturen til Cuba som endte i katastrofe.

Utenlandsstudier

tekst Jakob Bjørnøy
foto Emeline Pischedda

– Jeg har brukt alle sparepengene mine på dette, sier «Fredrikke» (20).

Pengene gikk til utdannings-
agenten GoStudy (GS), som lovet
henne stipend, lån og 30 studie-
poeng for et studieopphold i Cuba.
Slik gikk det ikke. Høstsemesteret
2018 dro Fredrikke og 14 andre til
Cuba. De hadde undervisning,
pugget pensum og tok eksamen.
Men det ser imidlertid ikke ut til
at noe av dette vil telle. Det viser
seg nemlig at spansk- og latin-
amerikastudiet ikke oppfylte nor-
ske utdanningskriterier. Dette på
tross av hva GS hadde markedsført
på sine nettsider. Nå må studentene
plukke opp regningen selv.

Lovet penger

Det var Aftenposten som først om-
talte saken.

– Jeg har ikke penger til å betale
dette beløpet sånn uten videre, sier
«Maria» (21).

Maria og Fredrikke ønsker å
være anonyme, da de er redd for at
GS ikke vil forhandle med dem om
en løsning hvis de står frem med
navn.

**Man kan ikke
reklamere for
noe som ikke
stemmer for så
å slenge på et
lite avslag på
prisen**

Maria, tidligere student ved Universitetet i Havanna

Ifølge GS skulle første inn-
betaling fra Lånekassen komme i
september. Men etter elleve uker
på Cuba var pengene fortsatt
ingen sted å se. Så, mot slutten av
semesteret, kom sjokkmeldingen.
De fikk avslag på søknad om støtte
fra Lånekassen. Studiet ble ikke
godkjent.

– Flere av oss hadde lyst til å
reise hjem allerede da. De tenkte
at det ikke var noe vits å kaste bort
mer tid, sier Fredrikke.

Studentene klaget inn beslut-
ningen. De fikk avslag på klagen,
og satt dermed i Cubas hovedstad

uten pengene.

– Ødela Havanna

Fredrikke forteller at det kunne
bli trangt om pengene, og at flere
av studentene hadde fått lån fra fa-
milie medlemmer med planer om å
tilbakebetale så fort pengene kom
inn.

– Det var mange dager vi satt
hjemme etter skolen fordi vi ikke
hadde penger til annet, sier Fre-
drikke.

– Det ødela Havanna på en
måte, sier Maria.

– Mange vil ha erstatning for at
de har vært på Cuba uten grunn,
og kastet bort så mye tid, sier Fre-
drikke.

21-år gamle Kasper Konow var
også blant studentene som dro til
Cuba. Han kjenner seg igjen i det
Fredrikke og Maria beskriver.

– Dette ødela på en måte glø-
den vår under hele oppholdet med
tanke på økonomi og trivsel. Vi
følte jo at vi kunne stole på dem
som jobbet i GS, sier han.

Universitas har vært i kontakt
med åtte studenter fra kullet. Syv
av dem opplyser at de har fått
anbefalinger fra GS-ansatte om å
ikke gå ut med informasjon om
saken til media.

Leder i GoStudy, Vemund
Nordvik, forteller at han ikke kjen-
ner seg igjen i dette, og at han ikke
har advart studentene mot å kon-
takte media.

– Jeg forstår ikke hvorfor jeg
skulle ha gjort dette, skriver han i
en e-post til Universitas.

Møte i desember

– Jeg reiste til Cuba for å få et møte
med studentene før de returnerte
til Norge, skriver Nordvik.

Han hadde med en avtale som
han ville at studentene skulle skri-
ve under på. Universitas har fått
tilsendt dokumentet. Studentene
fikk mulighet til å oppgi et erstat-
ningsbeløp de mente det var rettfer-
dig å kreve fra GS, hvis studentene
skulle få et endelig avslag på støtte-
søknaden. I avtalen var det også
lagt inn en taushetsbestemmelse.
I den står det at «verken avtale-
dokumentet eller innholdet skal til-
flytte andre». Nordvik understreker
overfor Universitas at GS aldri har
pålagt studentene taushetsplikt.
Enkelte av studentene ble enige om
et beløp på 150.000 kroner, men
det ble avvist av Nordvik. Han kom
så med et nytt forslag. Men ingen
av studentene godtok avtalen, da
de mente beløpet var for lite.

Jobber: «Maria» dro til Cuba for å heve snittet slik at hun kunne komme inn på studiet hun ville. Hun har tatt et jobbår i stedet.

Kort frist

I juni, et halvt år etter at studente-
ne hadde kommet hjem, fikk de et
nytt tilbud fra GS. De fikk da kun
en uke på å signere avtalen.

– Det var urimelig å gi så korte
frister, sier Fredrikke.

Studentene klaget, og fikk for-
lenget fristen en uke. Men heller
ikke dette tilbudet tok de imot.
Summen studentene i utgangspunk-
tet skulle betale, var samlet 97.000
kroner. Det inkluderte boplass, stu-
dieavgift og reise. Pengene skulle
betales inn i tre delbeløp, over en
lengre periode. GS opplyser at til-
budet som nå ligger på bordet er et
prisavslag på 30 prosent på total-
beløpet, samt 35.000 kroner i kom-
pensasjon dersom utdanningsstøt-
ten fortsatt ikke kommer.

– Men for oss blir det veldig
absurd, fordi det på nettsiden sto
så tydelig at vi ikke trenger å be-
tale det siste beløpet på 77.000 før
vi har fått lån og stipend. Da er det
selvsagt mer lønnsomt å ikke ta
imot avtalen, resonnerer Maria og
fortsetter:

– Hvorfor skal vi betale for et
produkt vi aldri har fått? Man kan
ikke reklamere for noe som ikke
stemmer for så å slenge på et lite
avslag på prisen.

Nordvik skriver at GS ikke vil
kreve inn noe restbeløp fra studen-
tene før saken er avklart. På spørs-
mål om hvorfor avtaletilbudet fra
juni hadde så kort frist, skriver han:

– Det ble opprinnelig satt en
kort frist, fordi vi opplevde at
mange var utålmodige og ønsket

en rask avklaring. Da dette viste
seg ikke å være tilfellet, utsatte vi
akseptfristen.

– Prøver å psyke oss ut

Blant dem som har valgt å gå ut i
media, er 22 år gamle Marta Abel-
sen. Hun kontaktet Aftenposten,
og fortalte om sin frustrasjon.

– I starten av studieoppholdet
var jeg ikke så bekymret for hvor-
dan det ville gå, siden GS var så
tydelige på at vi ikke skulle lide noe
økonomisk tap. Men nå føler jeg at
de prøver å psyke oss ut med uri-
melige erstatningstilbud og ved å
dra ut tiden. Det virker som at de
tenker at jo lengre tid det går, jo
mindre bryr vi oss, sier Abelsen til
Universitas.

føler stille

Jeg synes ikke tilbudet vårt er noe urimelig alle forhold tatt i betraktning.

Vemund Nordvik, leder i GoStudy

Hva har skjedd?

- + I mars 2017 reviderte Lånekassen sin vurderingspraksis av utenlandsstudier. Det gjorde at Spansk- og latinamerkaske studier i Cuba ikke lenger var gyldig
- + GoStudy videreformidlet Lånekassens avgjørelse til Universitetet i Havanna
- + GS hevder Universitetet gjorde de nødvendige endringene, og sendte dokumentasjon på dette til Lånekassen
- + GS hørte ikke noe mer fra Lånekassen. De antok at studiet ville bli godkjent
- + Nokut uttalte til Aftenposten at endringene som ble gjort likevel ikke var tilstrekkelige for å godkjenne studiet
- + GS mener at Lånekassens vedtak er feil, og oppfordrer studentene til å ettersende dokumentasjon på at utdanningen er gyldig til Nokut, slik at Nokut kan gi råd til Lånekassen om å reversere

Vil ikke dra ut tiden

– GoStudy har ingen interesse av at denne saken drar ut i tid. For oss er det viktig at studentene søker Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut) om godkjenning av studiet, nå som studiets faglige innhold er bedre dokumentert fra Universitetet i Havanna sin side. Og vi forutsetter at Nokut foretar en reell behandling av søknadene, skriver Nordvik.
– Jeg synes ikke tilbudet vårt er noe urimelig alle forhold tatt i

Sparepenger: «Fredrikke» ble ikke rammet hardest. Hun hadde jobbet og spart penger semesteret før.

betraktning.

Nordvik håper nemlig fortsatt at Lånekassen vil reversere avslaget sitt.
– GoStudy beklager at Lånekassen så langt ikke har innvilget utdanningsstøtte.
Han mener avslaget beror på misforståelser fra Lånekassens side og kommunikasjonssvikt.
– Vi har over lengre tid forsøkt å bidra til en opplysning av saken, slik at et korrekt vedtak kan treffes. Lånekassen avgjør hvilke uten-

landsstudier som det gis støtte til å gjennomføre. De søker råd fra Nokut, men vurderer selv i hvilke grad de vil vekte Nokuts råd. Nordvik forteller at han frykter Nokut ikke hadde riktig informasjon da de ga råd om å avslå studiet. Derfor oppfordrer han studentene til selv å søke om ny saksbehandling av Nokut, i håp om at de vil rådgi Lånekassen til å reversere avslaget.
– Dette er en lei sak for studentene, sier Nordvik.

ANSA

I desember ga interesseorganisasjonen Association of Norwegian Students Abroad (ANSA) sitt «etiske godkjenningsstempel» til GS. Mandag formiddag behandlet ANSA saken om Cuba-studiene.
– GoStudy har skrevet og promotert et program som ikke hadde støtte av Lånekassen, slik de har lovet studentene. Vi velger å tro at de har handlet i god tro, da misinformering kun vil ha negative konsekvenser for deres virke, skriver

Anders Halvorsen, generalsekretær i ANSA i en e-post. ANSA vil kreve at GS dekker «de utgiftene relatert til dette programmet for alle de studentene som har blitt påvirket.»
– GoStudy har likevel feilet i å holde seg oppdatert i de regelverkene som gjelder for deres programmer på Cuba, skriver Halvorsen.
Spansk- og latinamerikastudier på Cuba tilbys ikke lenger av GS.

Usikker fremtid for Det norske institutt i Athen

Det norske institutt i Athen har vært drevet i fellesskap av Norges fire største universiteter. Nå må det ta konsekvensene av at UiB blir eneste eier.

Historieløst

tekst Aksel Rogstad
foto Henrik Follesø Egeland

– Fremtiden ser ikke veldig lys ut med det reduserte budsjettet deres, sier Paal Hermansen, student ved Universitetet i Oslo (UiO). Han og medstudent Sara Sveen gjennomførte deler av idéhistorie-studiene sine på Det norske institutt i Athen (NIA).

Instituttet har vært drevet av UiO sammen med Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU), Universitetet i Bergen (UiB) og Universitetet i Tromsø (UiT). I fjor skrev Universitas at NTNU og UiT forlater samarbeidet, og fra 2021 trekker også UiO seg ut. UiB blir dermed de eneste som driver stedet. Det ble klart i en uttalelse fra rektorene ved UiB og UiO i Morgenbladet i mars.

Dette fører til at virksomheten på instituttet nedskaleres, og at all bruk må finansieres eksternt av brukerne. Bestyrer Jorunn Økland frykter det vil bli slutt på undervisningsemnene for studenter, og instituttet vil først og fremst fungere som en infrastruktur for forskere, framfor et lærested med egne initiativ.

«Humanistlaboratorium»

Sveen og Hermansen synes det er synd at driften strippes ned.

– Institutter som NIA inviterer til en veldig fin tverrfaglighet, sier Hermansen. De forteller om et givende opphold i vinter, med studenter fra både idéhistorie, litteraturhistorie og arkeologi.

– Man får perspektiver man aldri ville fått i Oslo, sier Sveen.

De sier de blant annet reiste rundt på arkeologiske steder, og at det var noe helt annet å lese de historiske tekstene i Hellas enn i Oslo. Sveen trekker fram instituttlederens beskrivelse av byen under oppholdet deres:

– Athen er et «laboratorium for humanister»! sier hun. Studentene skulle gjerne sett at UiO ikke forlater samarbeidet, og de

Verdifullt: Paal Hermansen og Sara Sveen har hatt et innholdsrikt opphold ved Det norske institutt i Athen og mener det er trist at driften nå skal strippes ned.

tror ikke universitetene innser hvor verdifullt instituttet er.

– Jeg frykter at instituttet på sikt ikke vil overleve en slik nedskalering, sier Hermansen.

– UiB har lagt seg i selen

Nedskalering til tross, er instituttleder Økland overbevist om at UiB virkelig ønsker å holde liv i instituttet. Ledelsen ved universitetet besøkte senteret forrige uke, og det var ifølge henne et fruktbart besøk.

– UiB har i det siste lagt seg i selen og jobbet for en god plan

videre. De har innsett ansvaret det innebærer å være eneste eier, og det fortjener de skryt for. Vi skulle gjerne sett at de andre universitetene ikke trakk seg ut av samarbeidet til å begynne med, men UiB har stilt opp med samarbeidsvilje for å få på plass en modell som kan fungere i lengden.

Hermansen synes det er godt å høre.

– Det er veldig positivt at UiB ønsker å holde liv i instituttet. Jeg håper at man kan komme frem til en god løsning når det

gjelder undervisningen, selv om det blir vanskelig å få fakultetene til å betale for det.

UiB fortsetter som før

Kjell Bernstrøm, universitetsdirektør ved UiB, sier til Universitas at universitetets egne planer for senteret forblir de samme, selv om de må spytte inn mer av pengene. Han sier Det humanistiske fakultet ved UiB skal fortsette å tilby studentemner, men understreker at de er avhengige av at også andre tar instituttet i bruk.

Det norske institutt i Athen

+ Opprettet i 1989, og siden drevet sammen av UiT, UiB, UiO og NTNU

+ Tilbyr i dag undervisningsemner og konferanser for norske studenter og forskere

+ Forskningsarbeidet omfatter gresk kultur og samfunn, historie, klassiske språk og arkeologi

+ Sikrer norske forskere tilatelse til å foreta arkeologiske utgravninger i Hellas

– Den store testen fremover blir om andre institusjoner kommer til å bruke det, men det er dette vi legger til rette for nå. Hvor mye man kan bygge ut aktiviteten avhenger av betalingsviljen fra andre steder, sier han.

Blant de fire emnene og kursene NIA tilbyr i dag, står UiB for to av dem. UiO står for de to resterende.

Jeg frykter at instituttet på sikt ikke vil overleve en slik nedskalering

Paal Hermansen, tidligere student på NIA

Ikke prislappen verdig

UiOs begrunnelse for å trekke seg ut er at driften ikke lenger er verdt prislappen. I 2018 kostet det UiO 1.950.000 kroner å drive instituttet, og det er budsjettet med 2.600.000 for 2019.

– Med utgangspunkt i den faktiske og begrensede bruken av senteret, og kun to institusjoner til å dele regningen, var denne nedskaleringen nødvendig, sier rektor Svein Stølen til Universitas.

Uten å være med på driften skal UiO betale brukaravgift for å kunne benytte seg av instituttet. Stølen er tydelig på hva som er UiOs interesser.

– Instituttets hovedformål er og bør være å sikre tillatelser til å foreta arkeologiske utgravninger i Hellas. Senteret vil gjennom sitt nye mandat fylle denne rollen og være en viktig infrastruktur for arkeologimiljøene.

universitas@universitas.no

Nytt sykehus: Leder av Norsk medisinstudentforening Aladdin Boukaddour følger nøye med på situasjonen og deler bekymringene til fagmiljøet.

Spikeren i kista for Ullevål sykehus: – Skuffet

Studielokalene flyttes til Gaustad og Aker. Medisinstudenter deler bekymringen til fagmiljøet.

Flyttefot

tekst Sindre Cottis Hoff og Emma Fløde
foto Henrik Follesø Egeland

Regjeringen trosser ansatteorganisasjoner ved Oslo Universitets-sykehus, og går inn for å bygge ut et sykehus med nye studielokaler på Gaustad og Aker. Det ble offentliggjort i statsbudsjettet mandag 7. oktober.

Universitetet i Oslo (UiO) har i dag en avtale med Ullevål sykehus om undervisning for medisinstudenter i deres lokaler. For studentene vil regjeringens beslutning bety at mye undervisning vil flyttes til nye undervisningslokaler på Aker og Gaustad.

Norsk medisinstudentforening (Nmf) er opptatt av at det ved endring av sykehusbygg skal være

nok areal dedikert til studiearbeid, undersøkelsesbenker, grupperom og nok praksisplasser for å ivareta studiekvaliteten.

– Vi følger nøye med på situasjonen, og registrerer at veldig mange i fagmiljøet er bekymret. Som studenter er vi bekymret for at studietilbudet forverres, fordi på sikt vil det gå utover kompetansen til fremtidens helsepersonell, sier leder av Nmf, Aladdin Boukaddour.

Nmf deler også bekymringene til fagmiljøet om at pasienttilbudet med tiden forverres som følge av for liten tomteplass, og derfor mindre mulighet til videre utbygging når det blir nødvendig i fremtiden.

– Skuffet

Boukaddour skulle gjerne sett en grundigere utredelse av andre alternativ før et slikt vedtak.

– Personlig er jeg skuffet over den vedtatte nedleggelsen av Ullevål. Det har kommet fremulike alternativer til Gaustadutbyggingen, deriblant rapporten *Park-sykehus Ullevål*, som konkluderer med et alternativ som er 20 mil-

liarder billigere enn Helse Sør-Øst sin plan, sier han. Boukaddour påpeker at forskning på fremtidens pasientbehandling ikke bør gå over dagens pasienttilbud.

Boukaddour får støtte fra medisinstudent og leder for Medisinsk studentutvalg, Oline Marie Sæther. Hun mener det er urovek-kende at regjeringen går videre med en plan som møter stor skepsis blant fagmiljøene på Ullevål og Rikshospitalet.

– Det er viktig å høre på de som har jobbet der i mange år. De vet hvordan det fungerer i dag og kan skjønne bedre hvordan det vil fungere i fremtiden, sier hun.

Positivt for forskning

UiO har vært involvert i dialogen og planleggingen av videre utbygging av Rikshospitalet-Radiumhospitalet, Ullevål og Aker siden fusjonen 2009. Den nå planlagte utbyggingen på Gaustad og Aker korresponderer med hva UiO lenge har argumentert for.

– Det har vært viktig for Det medisinske fakultet og UiO at regionale og nasjonale oppgaver som nå ligger til Rikshospi-

Oline Marie Sæther
leder for Medisinsk studentutvalg

talet fortsetter å være i området på Gaustad. Den største delen av forskningsinfrastrukturen ligger i området Rikshospitalet, Domus Medica og det kommende Livs-vitenskapsbygget, sier Ivar Prydz Gladhaug, dekan for Det medisinske fakultet.

Ifølge Gladhaug er den geografiske nærheten viktig for samarbeidet.

– Slik planene om utbygging av Ullevål foreligger, er det implisitt at alt som nå er på Rikshospitalet etterhvert skal flyttes ned til Ullevål. For Det medisinske fakultet

ville dette vært negativt, sier Gladhaug.

Han mener undervisningsfasilitetene på Ullevål er langt fra optimale.

– Nærmere 70 prosent av byggmassen på Ullevål er kondemner. Det er derfor godt for våre studenter at vi kan bygge et nytt undervisningssykehus fra bunnen av på Aker. Det gir rom for å legge til rette for en rekke av moderne undervisningsformer, mener han.

– Løser ikke utfordringer

Christian Grimsgaard, styremedlem i Norsk overlegeforening og konserntillitsvalgt for Akademikerne i Helse Sør-Øst, mener dette prosjektet ikke løser de grunnleggende utfordringene som Oslo -sykehusene står overfor. Videre er han skeptisk til hvorvidt dette vil virke positivt for medisinstudentene.

– Jeg tror det viktigste for medisinstudenter er en god kobling opp mot klinikken. Dette prosjektet på Gaustad og Aker er ikke avgjørende for studentene i den forbindelse, sier han.

– Skal vi hjelpe unge uføre, må vi ikke ta pengene deres

Regjeringen foreslår å kutte i arbeidsavklaringspenger. – Hårreisende, mener lederen for Funkisstudentene.

Statsbudsjettet

tekst Ellisiv Sunde Myrva og Knut Anders Finnset
foto Hanna Johre

I forslaget til statsbudsjettet 2020 kom det frem at regjeringen ønsker å redusere minsteytelsen for nye mottakere av arbeidsavklaringspenger (AAP) under 25 år med 30 prosent, samt fjerne ung ufør-tillegget. De 119 millionene tiltakene vil spare, ønsker de å bruke på å styrke oppfølgingen av de som mottar AAP. Men forslaget møter sterk motstand.

– Dette vil kanskje spare regjeringen på kort sikt, men på lang sikt vil det si at flere trenger habilitering og rehabilitering, noe som blir dyrere for regjeringen, sier Marie Karlsen. Hun er medlem av Funkisstudentene, en studentforening for de med funksjonsnedsettelse, kronisk sykdom, pårørende og de som støtter saken. Både Karlsen og lederen for foreningen, Aurora Kobernus, går hardt ut mot forslaget, som hun kaller «hårreisende».

Det er ikke noe pisk og gulrot her, det er bare å ta fra de som har minst fordi de ønsker å kutte

Aurora Kobernus, leder for Funkisstudentene

Feilprioritering

– Når denne endringen trer i kraft vil våre medlemmer få så drastiske kutt i levevilkårene sine at de eventuelt må slutte med utdanning og bare være uføre, uten å kunne fullføre en utdanning som senere vil resultere i jobb, meddeler Kobernus og legger til:

– Vi ønsker jo å jobbe så vi kan få en fremtid der vi kan komme inn i arbeidslivet, når vi har en utdanning som gir mer enn en butikkjobb. For å komme dit sies det nå at man tar vekk pengene slik at man får insentiv for å jobbe hardere. Men det handler ikke om å jobbe hardere, men å jobbe hardt nok.

Hun er tydelig på at flertallet av funksjonshemmede eller kronisk syke studenter går på AAP fordi det er den eneste muligheten for

Arbeidsavklaringspenger

+ Staten sikrer inntekt fra NAV i perioder med sykdom eller skade

+ Arbeidsevne må være redusert med minst 50 prosent

+ Innebærer en aktivitetsplikt

+ Regjeringen vil endre nåværende sum fra 198.000 til 130.000

inntekt hvis man studerer deltid.

– Når man studerer deltid med studielån, så vil dette bli halvert når man studerer 50 prosent. Hvis du studerer 33 prosent får du enda mindre i lån og er nødt til å gå over i NAV-systemet.

Kobernus mener det ikke finnes noe som heter et inkluderende arbeidsliv i utdanning. Hun mener denne endringen er en feilprioritering fra regjeringen og sier det er usannsynlig at det vil ha en god effekt.

– Det er ikke noe pisk og gulrot her, det er bare å ta fra de som har minst fordi de ønsker å kutte.

– Ikke rettferdiggjort

Sebastian Hens Gansmoe mottar AAP og har tidligere uttalt seg kritisk til Dagsavisen om forslaget fra regjeringen. 23-åringen mener endringen ikke kan rettferdiggjøres.

– Det å ta penger fra de du skal hjelpe for å hjelpe er jo galt, fastslår han overfor Universitas.

Kunne tettere oppfølging gjort en forskjell for deg som kunne rettferdiggjort kuttene?

– Kort sagt nei. Tettere oppfølging hadde gjort at jeg følte meg mer ivaretatt, men det ville ikke ha hatt noen innvirkning på arbeidsevnen min. Å leve med en så presert økonomi hadde nok heller, om noe, gjort meg sykere, konstaterer han.

– Søker ikke utfordringer

Statssekretær i Arbeids- og sosialdepartementet Guro Angell Gimse (H) forsvare endringen.

– Det vi gjør er å ta ned ytelsen for nye tilfeller AAP under 25 fra 198.000 til 130.000. Da blir deres inntekt harmonisert med jevnaldrende i større grad.

– Dere mener det er en uting at unge som mottar AAP har større inntekt enn sine jevnaldrende. Er dette et rettferdig argument med tanke på at jevnaldrende ofte er opptatt med studier som skal legge til rette for en fremtid der man vil stå sterkt økonomisk?

– Jeg tror det er viktig at man uansett på kort sikt ikke får en vesentlig større inntekt. På kort sikt tenker man kanskje ikke over at man får mye mer, men på lang sikt etter hvert som man begynner å bli friskere søker man ikke utfor-

Ikke fornøyd: Aurora Kobernus, leder for Funkisstudentene i Oslo, stiller seg kritisk til regjeringens forslag om å kutte i AAP og ung ufør-tillegget.

dringer. Man søker seg ikke over på studier, fordi man må gå ned i inntekt, påstår Gimse.

I en undersøkelse fra 2018 utført av Statistisk Sentralbyrå kommer det frem at 67 prosent av studenter i Norge jobber ved siden av studiene, og det for å få en helt vanlig og sykdomsfri hverdag til å gå rundt.

– Hva sier det deg?

– Det er klart at det å ha sykdom koster litt ekstra, sier hun og viser til for eksempel fysioterapi, og andre hjelpemidler, sier Gimse.

– Da er det jo slik at man kan søke på tilleggsstønader i tillegg til stønaden som skal erstatte inntekt. Bostøtte er det mulig å få, hjelpestønad for ekstra utgifter man må ta, poengterer hun.

– AAP har en tendens til å bli et trygdeløp i større grad for unge i dag. Vi politikere skal vurdere hva som legger til rette for at det alltid skal lønne seg å ta opp arbeid igjen. Da er sanne feller som vi mener dette har vært, uheldig.

Gimse peker også på at det ikke er et klart skille mellom dem som kan jobbe og ikke. Hun forteller at

det er stor enighet om at for blant annet psykiske lidelser så kan det være for både alvorlige og lettere lidelser en viktig del av tilfriskningen.

Etter hvert som man begynner å bli friskere søker man ikke utfordringer

Guro Angell Gimse, statssekretær i Arbeids- og sosialdepartementet

Ser ikke logikken

Elisabeth Thoresen er leder for AAP-aksjonen som protesterer mot slike kutt i stønadsordninger og arbeidsavklaringspenger.

– Kan man klare seg med denne summen AAP blir redusert til?

– Nei, det er helt umulig å leve på dette. De det gjelder må ofte søke bostøtte i tillegg, og

også der vil det være en grense for hva de kan få.

– Det å sammenligne friske og syke ungdommer er grunnleggende feil, de har helt forskjellige forutsetninger, fastslår Thoresen.

Thoresen påpeker blant annet at syke har utgifter friske ikke har, slike som lege, annen behandling, medisiner, reise til behandling med mer. Hun fortsetter å fortelle at man kan få igjen penger fra Helfo (opprinnelig Helseøkonomiforvaltningen), men det dekker ikke alt, og det blir det utgifter av.

– Det er bare tull å si at det er mye annet å søke på av støtte. Det er ikke sann at du bare får ja på søknader fordi du er syk, påpeker Thoresen.

– Det som er urettferdig, er at unge mennesker blir syke. Skal vi hjelpe unge uføre må vi gjøre andre ting enn å ta pengene deres. Det vi må finne ut av, er hvor det starter for de unge. Vi må gjøre bedre forebygging, det er det man må satse på.

universitas@universitas.no

Kutter 150 studieplasser ved Politihøgskolen i Oslo

Flere må nøye seg med å kun leke politi og røver.

Politi

tekst Silje Skogvang og Julie Kristine Wood

Dette kommer frem i statsbudsjettet som ble lagt frem av regjeringen mandag 7. oktober. I fjor ble antall studieplasser på Politihøgskolen kuttet fra 720 til 550 fordelt på Bodø, Oslo og Stavern. I år foreslår regjeringen å kutte videre ned til 400, hvor hele kuttet er foreslått å gjøres ved bachelorutdanningen i Oslo. Det vil si at det kun er 90 plasser igjen i Oslo. Det gjør det enda vanskeligere å komme inn på den allerede svært populære utdanningen.

Ikke overraskende

Thea Gaustad Vogsted, leder for studentrådet ved Politihøgskolen i Oslo, mener avgjørelsen har ligget i kortene.

– Selve kuttet kommer ikke som noen overraskelse, men at hele kuttet gjennomføres i Oslo gjør det. Det kunne vært et alternativ å fordele nedtrekket litt jevnere på de tre studiestedene. På sikt vil nok nedtrekket i antall politistudenter svekke etterforskningskapasitet, beredskap og andre deler av politiets virksomhet, forteller Vogsted til Universitas.

– Hvilke konsekvenser kan dette få for studentene?

– Umiddelbart kan det bli lettere for politistudentene å få jobb, fordi de er litt færre som konkurrerer om jobbene. Dagens jobbutsikter er jo dårlige.

Ut ifra tall NTB omtalte denne uken er det en nedgang i antall nyutdannede som raskt kommer ut i jobb i politiet. Bare ni prosent av studentene som gikk ut fra politihøgskolen våren 2019 har fått fast jobb i politiet.

– Dårligere tilbud for studentene Jan Bøhler fra justiskomiteen (Ap) er svært kritisk til forslaget fra regjeringen.

– Politihøgskolens hovedsete legges så å si ned. Det er meget overraskende at regjeringspartienes Oslo-benker godtar dette, etter at de tidligere har lovet så klart å kjempe for at Politihøgskolen skal bli i Norge.

Videre legger han til at politiutdanningen i Oslo gir nærhet til et storby-miljø hvor alle typer grov kriminalitet og utfordringer finnes.

– Det gir nærhet til de viktigste kompetansemiljøene som skolen trekker på og får foredragsholdere fra, som Kripos, PST, Økokrim, Oslo Politidistrikt og Politidirektoratet.

Bekymret for fagmiljøet

Nina Skarpenes, rektor ved Politihøgskolen, sier til Universitas at reduksjonen naturligvis vil få noen konsekvenser.

– Av flere årsaker vedtok styret ved høgskolen at det var bachelorutdanningen i Stavern som skulle avvikes dersom studenttallet ble vesentlig redusert. Det ble ikke den politiske beslutningen.

Videre legger hun til at hovedkvarteret i Oslo har stått for en betydelig fagutvikling, hvor nærheten til Oslo politidistrikt og Kripos spesielt må fremheves.

– Når studenttallet i Oslo tas så mye ned, er det en utfordring for det helhetlige fagmiljøet ved høgskolen. De som tar politiutdanningen fremover vil fortsatt få den utdanningen de skal ha, men det blir nok vanskeligere å komme inn.

Justisdepartementet hadde ikke anledning til å kommentere saken.

universitas@universitas.no

Tilbudsguiden

AKTIVITET

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no
Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BIL

STUDENTMEDLEMSKAP
I BILKOLLEKTIVET

Hyttetur, heim te mor,
bare litt rægging, eller kveldsjobb med
krav til bil?

56% studentrabatt på medlemskap i
Bilkollektivet

Lær mer og bli studentmedlem på:
bilkollektivet.no/student

BIL KUN NÅR DU TRENGER DET

BRILLER

EYE FACTORY

Synsprøve ½ pris - nå kr 395,- inkl.
trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få
25% rabatt
på briller inkl. komfort glass.

Velg blant kjente merker.

Eye Factory Byporten
Jernbanetorget 6
0154 Oslo

byporten@eyefactory.no
Tlf: 40 43 55 55
www.eyefactory.no

EVENT

DJ Booking Norge AS
Frydenbergveien 48
0575 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90532929
www.djb.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og
lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra
djb.no

Spesialsydd løsning er som passer
ditt budsjett.

FORENING

LO Student:
Det smarteste
valget du gjør
i studietiden

- Faglig og sosialt fellesskap
- Blant Norges beste medlemstfordeler
- Stipender og studietøtte
- Støtte på arbeidsplassen
- En tryggere jobbframtid

SKANN KODEN FOR INNMELDING
ELLER FOR Å LESE MER!

MUSEUM

Opplev Popsenteret - et moderne
og interaktivt opplevelsesmuseum
for norsk populærmusikk.

Syng i studio! Studentrabatt

Trondheimsvn.2 v/Schous plass
Tlf: 22 46 80 20

Se våre aktiviteter og program på
popsenteret.no og fb/popsenteret

PSYKOLOG

Ta vare på din mentale helse!

Råd og veiledning fra kr 590

Finn ledige timer og bestill på:
www.oslopsykologklinikk.no

Noe du lurer på? Send oss en mail!
post@oslopsykologklinikk.no

SPRÅKREISER

Språkkurs i utlandet for norske
studenter

1-4 uker / 1-10 måneder.
Mulighet for lån/stipend fra
Lånekassen

Ut i VERDEN – Inn i SPRÅKET!
Norsk kontakt: BLTS Språk & Studier
Web: www.blts.no

SYKKELVERKSTED

Få gratis hjelp og verktøy til å fikse
sykkelen din selv over en kopp kaffe!

Åpent alle hverdager fra kl. 9-15
på Niels Henrik Abels hus.

TANNLEGE

Sandaker Tannlegevakt
Sandakerveien 67A
0477 Oslo

Tlf: 22 15 20 00

www.sandakertannlegevakt.no

10% studentrabatt

Fokus på kvalitet og smertefri
behandling til meget rimelig pris.

Garantert akutt time innen 2 timer

Her kommer
flere
gode tilbud
til deg
som er student
i Oslo

KLIMAREALISTENE
10 år 2019
i samarbeid med
Stockholms Initiativ
Før en gjennomarbeidet klimaguide

Klima er naturvitenskap – ikke politikk

Konferanse om naturens tålegrenser

Oslo Kongressenter, Folkets hus,
fredag 18. fra kl. 12.00 og lørdag
19. oktober til kl. 17.00, 2019

Konferansen er på engelsk. Teleslynge i lokalet.

- Dør livet på jorden virkelig ut?
- Hvordan var klimaet i fortid?
- Hvordan har snø, is og temperatur endret seg?
- Hva betyr solen og månen for klimaet?
- Hva er bærekraftig mat?

Professor Peter Ridd
fortalte mediene om korallrevets virkelige tilstand, og ble avsatt. Men han vant saken mot universitetet i Australia, og nå gjester han Norge. Korallrevet lever som best.

Professor Susan Crockford
har vist at verdens isbjørnbestand slett ikke er truet, men vokser og trives. Slikt er uhørt å fortelle i en verden som brøler om katastrofe.

Professor Nils-Axel Mörner
er havnivåforskningens suverene fakta-sjekker. Han er ute i felt, og måler den virkelige havnivåstigningen. Hans motstandere stoler på satellittdata, og sine matematiske modeller. I Oslo forteller han om «Golfstrømmens rytme».

Disse tre, samt en rekke andre fagfolk bidrar.

Du registreres som deltaker ved å kjøpe konferansepakken: 2 dager inkl. lunch på lørdag: kr. 1 350,–
Festmiddag (buffet) fredag kveld koster kr. 625,–

Vi trenger e-post-adresse til alle deltakere.
Konto nr.: 2630 32 68722
Klimarealistene, Postboks 5337 Majorstuen, 0304 Oslo
For info: Kontakt Morten Jødal, morten@miljomytene.no

FAMILIEBOLIGER ERSTATTES MED SINGELLEILIGHETER:

SiO tilbyr studentfamilier leiligheter 3000 kroner dyrere

SiO har vedtatt å rive Nordberg studentby, og flere studentfamilier står uten bolig – mange uten råd til å flytte inn i dem SiO foreslår.

Bolig

tekst Brage Egil Herlofsen
foto Gina Grieg Riisnæs

– Det er snakk om mennesker som inngår i to av de mest utsatte økonomiske gruppene. Mange av oss tenker ikke på flytting til Kringsjø som et reelt alternativ, og det er dét som virker som det primære alternativet fra Studentsamskipnaden i Oslo (SiO).

Annica Marie Fosli er en av de som bor i familiebolig i Nordberg studentby. Hun forteller Universitas at en økning på 3000 kroner i måneden utgjør mye i en allerede presset familie- og studentøkonomi. Det er prisforskjellen mellom de nåværende boligene på Nordberg og de nye familieleilighetene på Kringsjø, som SiO i en e-post foreslår at beboerne flytter til.

Endring i planene

Allerede i august i fjor fikk leietakerne på Nordberg beskjed om at studentbyen skulle rives og bli til singelleiligheter. Tidshorisonen for ombyggingen var da ikke fastsatt, og flere beboere Universitas har snakket med, tenkte at prosjektet ikke ville klargjøres i løpet av deres studietid.

I juni i år sendte SiO derimot ut en e-post til beboerne på Nordberg hvor de informerte om at alle måtte ut innen årsskifte til 2020. De korrigererte imidlertid dette 11. september ettersom planleggingsprosessen har tatt lengre tid enn antatt. Kontrabeskjeden er at studentene kan bo på Nordberg ut 2020. Et alternativ SiO foreslår i e-posten, er å søke flytting til nye familieleiligheter i Kringsjø studentby.

Tilbyr rimelige alternativer

Boligdirektør i SiO, Gunn Kirsti Løkka, understreker at flytting til Kringsjø kun er et forslag, og at det finnes andre familieboliger med tilsvarende pris som de på Nordberg. De som bor på Nordberg gis prioritet om de søker til de dyrere Kringsjø-boligene, men ifølge Løkka kan familiene på Nordberg også søke om internflytting til andre rimelige alternativer. Da vil de få prioritet foran søkere som er utenfor SiOs system.

Velkommen? Familiene ved Nordberg studentby må flytte ut før utgangen av 2020.

Nordberg studentby

- + Ble bygget i 1959
- + Rommer i dag 80 familieboliger for studenter
- + I 2017 ble det klart at familieboligene på Nordberg skal bygges om til enkeltleiligheter
- + Arkitektfirmaet A-lab vant konkurransen for ombyggingsprosjektet

– Vi foreslo spesifikt de nye plusskusene, altså bygninger som skaper mer energi enn de bruker selv, på Kringsjø fordi de er helt nye og holder en høy standard. Det var vår tanke å gi Nordberg-beboerne prioritet på disse. Jeg forstår at ikke alle har råd til å betale 3000 mer i måneden. Inntil videre kan de heldigvis bli boende på Nordberg, forteller Løkka.

– Kritikkverdig

I et innlegg på Facebook-gruppa for studentbyen kommenterer en av leietakerne at SiO muligens bryter forpliktelsene i leiekontrakten.

– I leiekontrakten står det at SiO plikter å finne et nytt bosted ved eventuell renovering. Hvis vi søker flytting til en dyrere leilighet, kan det hende vi sier ifra oss retten til å få nytt bosted til samme pris som vi nå betaler,

skriver beboeren.

I leiekontraktens femte paragraf heter det: «Ved større oppussingsarbeider/rehabilitering, kan leietaker i kontraktperioden bli pålagt å flytte over til annen passende bolig utleier disponerer.»

Advokat Tom Olav Risa i Leieboerforeningen sier til Universitas at ombyggingsprosjektet på Nordberg ikke samsvarer med det paragrafen beskriver. Det er ifølge ham en vesentlig

forskjell mellom rehabilitering og riving. Han mener SiO holder seg innenfor tidsfristene som beskrives i leieavtalen, men ytrer seg likevel kritisk til måten studentsamskipnaden har opptrådt på:

– Jeg synes det er kritikkverdig å gi en beskjed i juni, for så å få en annen beskjed i september. De som allerede har flyttet eller har planlagt flytting, kan ha blitt påført unødvendige merkostnader.

Det er kritikkverdig å gi en beskjed i juni, for så å få en annen beskjed i september

Tom Olav Risa, advokat

Idyllisk: Nordberg studentby har en optimal beliggenhet for familier, ifølge Annica Marie Fosli.

Familielykke: Annica Marie Fosli forteller at Nordberg studentby har et godt fellesskap hvor de ulike familiene stiller opp for hverandre.

– Forvirrende

Også Fosli forteller at de motstridende beskjedene fra SiO har vært et uromoment. Hun beskriver e-postene som forvirrende. Hun hadde selv forbedret sønnen på å flytte rundt årsskiftet. Videre forteller Fosli at flere allerede har flyttet for å spare seg for stresset. Deriblant naboene hennes, som i juni søkte om flytting til Sogn studentby da de trodde de måtte være ute innen januar. Hadde eks-naboene ventet til kontrabeskjeden kom i september, ville de ifølge Fosli blitt boende til de blir ferdige med å studere nå til våren. Universitas har vært i kontakt med naboene, men de ønsket ikke å stille til intervju.

Løkka beklager at forutsetningene endret seg etter at Foslis tidligere naboer valgte å flytte.

– Jeg forstår godt at det er kje-

Det er synd at Nordberg skal bygges om til singelleiligheter, fordi da vil man miste dette fellesskapet. Det er et tight community her oppe, både for voksne og barn

Annica Marie Fosli, beboer

delig for de som eventuelt har vært tidlig ute og skaffet seg ny bolig, dersom de heller ville fortsatt å bo på Nordberg, forteller hun.

Hun hevder at SiO har opptrådt så godt de kunne med tanke på informasjonen de hadde tilgang til:

– For studenter med barn er det ekstra viktig å kunne planlegge, og vi ønsket derfor å informere tidlig. Det var derfor vi sendte ut en e-post allerede i juni. Det er selvfølgelig beklagelig at forutsetningene endret seg.

Prioriterer enkeltstudentene

Løkka hevder at noe måtte skje på Nordberg studentby uansett.

– For det første er standarden på familieboligene på Nordberg sånn at vi måtte pusset dem opp hvis vi ikke bygget om hele studentbyen, sier Løkka.

Hun forteller at boligmange-

len blant byens studenter er en av grunnene til at SiO ønsker å rive og bygge nytt:

– Grunnen til at det ble singelleiligheter er at vi på en eller annen måte må bøte på det store boligpresset studentmassen står overfor, og det er mye større mangel på singelboliger enn familieboliger.

Med nybygde familieboliger på Kringsjø mener Løkka at behovet for familieleiligheter er tilstrekkelig dekket. Derfor var det ifølge henne nødvendig å prioritere boliger for enkeltstudenter.

Paradis for studentfamilier

Fosli er på sin side kritisk til at SiO velger å bygge de nye singelboligene akkurat på Nordberg. Hun trekker fram at studentbyen er et fantastisk sted for studenter med barn.

– Her oppe er du omringet av folk som kan hjelpe deg om det trengs. Jeg ser for eksempel hele tiden folk få hjelp til å hente i barnehagen, sier hun.

Hun poengterer også det flotte området rundt blokkene. Sogn barnehage, der sønnen til Fosli er om dagen, ligger ikke langt unna. Bak blokkene ligger Solvang kolonihage hvor det er koselige turområder, og i selve studentbyen er det flere lekeapparater og sandkasser.

– Det er synd at Nordberg skal bygges om til singelleiligheter, fordi da vil man miste dette fellesskapet. Det er et *tight community* her oppe, både for voksne og barn. Jeg forstår at SiO gjerne vil bygge flere leiligheter for enkeltstudenter, men hvorfor velge et område som fungerer så bra for familiene som bor her?

universitas@universitas.no

UiO : Center for Multilingualism in Society across the Lifespan
University of Oslo

Read more and register at
hf.uio.no/multiling

Women & Leadership

Confirmed speakers:

H. E. Hirut Woldemariam (Ethiopia) | Allyson Jule (Canada)
Åse Gornitzka (Norway) | Solveig Busk Halvorsen (Norway)
Gro Brækken (Norway) | Nadja Macht (Germany)

THE EVENT IS FREE AND OPEN TO ALL

FRIDAY
25 OCTOBER

AUDITORIUM 3,
HELGA ENGS HUS,
BLINDERN

MultiLing

Klimarebeller lammer London

I 60 storbyer verden over demonstrerer Extinction Rebellion for klimaet. – En plikt å ta til gatene, sier klimarebell Anders Eidesvik.

London

tekst Joachim Waade Nessemo

– Jeg hadde mange fordommer før jeg dro på mitt første møte, om at medlemmene bare var hippier som ikke brukte deodorant, sier Anders Eidesvik.

Han studerer politikk, filosofi og økonomi (PPE) ved Universitetet i Exeter, og er med når Extinction Rebellion (XR) skaper kaos i Londons gater denne måneden.

– Men XR består av folk fra alle klasser: ingeniører, sykepleiere, barnehagearbeidere, elektrikere. Hele spekteret er med. Det er ikke typiske demonstranter.

60 byer hele verden rundt har siden mandag forrige uke vært preget av omfattende klimademonstrasjoner. Under XRs banner har tusenvis av demonstranter anvendt fredelig sivil ulydighet for å forsøke å røske opp i det de ser som myndigheters passivitet i møte med en gryende global katastrofe. Mandag 14. oktober ble det klart at Londons myndigheter forbyr opprøret, med hensikt å hindre «omfattende pågående uro».

Eidesvik er klar på at vi står overfor den sjette masseutryddelsen.

– Hadde du spurt meg for et år siden ville jeg ikke tenkt på å være med, men jeg har forandret meg det siste året etter at jeg har lest mer i de ulike rapportene, sier han.

– Funnene er så hinsides fornuft, at jeg føler en plikt til å ta til gatene, fordi prognosene er så uendelig fæle. Derfor føler jeg at det er min plikt å gjøre det jeg kan, sier Eidesvik.

Han er klar på at majoriteten av XR-demonstrantene ikke går til gatene fordi de har lyst.

– Grunnen til at vi gjør det vi gjør er at vi ser det som den eneste muligheten til å få politikerne til å gjøre de tiltakene som er nødvendige.

Radikal «fraksjon»

XR ble opprettet i Storbritannia i 2018, med hensikten om å anvende sivil ulydighet for å få oppfylt sine tre krav til myndighetene (se faktaboks), og har blitt merket som den mest radikale fraksjonen av klima- og miljøbevegelsen. I denne runden demonstrasjoner har de blant annet forsøkt å stenge hovedfartsårene for biltrafikk i London sentrum, og ambisjonen var å holde dem stengt i to uker. Torsdag okkuperte de London City Airport, og holdt flere fly på bakken – én demonstrant limte seg fast til taket av et flyskrog.

Demonstrasjonene har blant annet påkalt anklager fra Storbritannias statsminister Boris Johnson om at klimademonstrantene er «uncooperative crusties» som «forsøpler London med de hampstinkende teltene sine».

STOP: Et av medlemmene i opprørsgruppen Extinction Rebellion viser et skilt med en klar oppfordring til styresmaktene.

FOTO: ANDERS EIDESVIK

Eidesvik er redd for at offentligheten skal kjøpe Johnsons retorikk, og avfeie opprøret som fanatisme eller fantasi-tenkning.

– Min store frykt er at XR skal være med på å distansere folk flest, at folk oppfatter oss som en gjeng privilegerte venstrevridde hippier, fremfor den grasrotbevegelsen vi egentlig er, sier han.

– En bilist som skjelte ut demonstrantene som blokkerte veien spurte for eksempel: «Har dere ikke jobber å gå til!»

Eidesvik har lest kommentarfelt den

siste tiden. De preges av angrep mot både XR og den svenske klimaaktivisten Greta Thunberg. Han frykter at flere vil adoptere disse holdningene dersom klimabevegelsen fremstår for ekstreme.

– Jeg er redd for at folk flest skal tenke at XR er for radikale og at de overdriver alvoret i klimakrisa, sier Eidesvik.

Han påpeker at en stor fordel for XR er at de er ikke-voldelige, og at de forsøker å informere om demonstrasjoner i god tid, legge til rette for nødetater og alternative reiser, og å møte sinte eller nysgjerrige for-

bipasserende på en vennlig og informativ måte.

– Om du setter deg ned med en rebell, vil hun eller han kunne forklare hvorfor vi gjør det vi gjør.

Globalt opprør

I Roma sultestreiker demonstranter frem til de får et møte med statsministeren, og sa seg ikke fornøyde med å få møte miljøministeren. I Amsterdam ble flere titall personer arrestert etter å ha reist et telt på en hovedvei. I New Zealand omringet

Klimarebell: Anders Eidesvik føler en plikt til å ta til gatene og demonstrere for klimaet i London.

XR's tre krav:

1. Myndighetene må anerkjenne at vi befinner oss i en klima- og økologisk krise
2. Myndighetene må iverksette politikk for å redusere klimagassutslippene til netto-null så fort som mulig, helst innen 2025
3. Det må opprettes et borgerutvalg som skal overvåke gjennomføringen av omstillingen

aktivister en regjeringsbygning, før flere av dem ble arrestert, mens myndighetene i Australia ønsker å framskynde lovinstramminger, for å holde demonstrantene hjemme.

Men mest medieoppmerksomhet har likevel demonstrasjonene i London fått. Der meldte The Guardian lørdag ettermiddag at over 1300 mennesker blitt arrestert. Av dem har 42 personer blitt siktet for ulike lovbrudd.

– Politiet har slått mye hardere ned på demonstrasjonene denne gangen, sier Eidesvik.

Men til tross alle arrestasjonene, så har den generelle stemningen med politiet ifølge Eidesvik vært «ganske god».

– De fleste politifolka støtter oss i vår rett til å demonstrere, men det er selvfølgelig jobben deres å slå ned på sivil ulydighet. Det er ikke ondt blod.

XR har fått kritikk for ikke å informere godt nok om konsekvensene arrestasjoner kan ha for demonstrantene, men Eidesvik mener XR har gjort en grundig jobb. Blant annet har de tilbudt kurs om fremgangsmåte og ens rettigheter.

– På alle møter har de gjentatt flere ganger at om du reiser til London, så risikerer du arrestasjon, og at en må tenke nøye gjennom om en ønsker å dra.

universitas@universitas.no

MELDING HJEM

NO WAY NORWAY: Mange nordmenn har reist til Berlin for å gjøre opprør for planeten vår.

Opprør uten motstand

Denne måneden dro jeg på jentetur til Berlin, med mål om å sperre av byen for trafikk og skape kaos. Det satte berlinerne pris på.

Berlin

tekst Morgane Fauconnier

På en leirplass sentralt i Berlin er rundt 60 nordmenn omgitt av teltende mennesker i fargerike klær, som spiser vegansk mat, danser til technomusikk og skaper visuell kunst i ymse former. De fleste ville ha gjettest at vi befant oss på en festivalcamp. Men hemmelige planleggingsmøter og diskrete informasjonsutvekslinger vitner om noe annet.

For det er mange forholdsregler som må tas når man skal gjøre opprør. Vi må deles opp i grupper og sub-grupper, og bruke en kryptert mobil-app for å kommunisere. For at politiet ikke skal stoppe aksjonene, er det viktig å beskytte informasjon om hvor og når blokadene oppstår. Selv vet vi lite om hva som skal skje, og det vi vet, har vi ikke lov til å diskutere høylytt. Vi må være forberedt på alt: søvnløse netter, vonde føtter, døgnlange sperringer, og – høyst sannsynlig – arrestasjon.

Onsdag morgen ankommer sub-gruppen min og hundrevis av andre Mühlendammbrücke, etter en times vandring. Broen foran oss er målet for neste blokade. I løpet av få minutter har trafikken blitt sperret av demonstranter som sitter på rekke ved inngangen til broen. Fredsbannere vaier i vinden, musikk og sang demper bystøyet, og vi danser til rytmen av opprør.

Kort tid etter blir vi omringet av to hundre politifolk, og klimakset vi har ventet på er bare sekunder unna. Politiet ber oss om å fjerne oss om vi vil unngå å bli tatt med til politistasjonen, men ingen følger anmodningen. Aktivistene holder hender for å hindre politiet i å bryte opp blokadene, mens de

synger: «Take me by the hand. Strong in solidarity we stand. Fight for climate justice.»

Men politiet bryter ikke opp noe som helst. I stedet går de vennlig inn og bærer oss av broen, én etter én. Ikke så mye som et knuff står de for. Ei heller tyr noen av oss til vold. Tvert imot vises gjensidig respekt mellom aktivistene og politiet. Og hvert ord utveksles med et oppriktig smil om munnen.

Det har gått tre dager, og ingen har blitt arrestert ennå. Vi begynner å bli misunnelige på London-demonstrantenes evne til å skape kaos. Der har det vært arrestasjoner og store oppslag i avisene. Politiet i Berlin er bare snille og greie, og egentlig enige med oss, sier de selv. Det føles godt, og det gir håp. Men vi kan ikke unngå å tenke: «Hva er egentlig et opprør uten motstand?»

Det skal mer enn menneskelige blokader til for å sjokkere berlinerne. Jeg føler meg i alle fall ikke særlig rebelsk når jeg møtes av oppmuntrende ord, gratis mat og rabatter hvor enn jeg går. Men det er kanskje heller ikke poenget. Kanskje er det ikke et opprør som trengs her i Berlin, men en markering, som kan minne oss om at vi er mange som ønsker å gjøre planeten godt.

Med sin unike historie har Berlin blitt en by for alternative subkulturer, opprør og individuell tenking. Mange berlinere er allerede forberedt på å måtte sette livet på vent for å kjempe for planeten vår, og flere har kommet svært langt i å tilpasse seg en mer bærekraftig livsstil. Jeg dro til Berlin med knyttneven hevet, klar for opprør. Hjem igjen vender jeg full av håp, kjærlighet og fellesskapsfølelse. Og jeg vil bare si: Dankeschön, Berlin!

universitas@universitas.no

Ett glass promillefritt, takk!

I et alkoholsentrert studentmiljø møter avholdsstudentene ofte ubehagelige kommentarer og lite forståelse fra medstudenter.

Alkohol

tekst Mylena Kifle
foto Gina Clausen Karlengen og Thomas Stavø Johnstone

«Er du gravid eller?», «Du kan jo bare ta én drink», «Men hvorfor ikke?» Dette er fraser Zahra Kainat Akram (20) og Karianne Fremo Sveistrup (21) ofte hører av medstudenter når de bestiller en «Virgin Mojito» eller en Red bull i baren.

Akram studerer utviklingsstudier ved Oslomet, hun har aldri smakt alkohol og føler ikke noe særlig behov for å prøve det. Hun er muslim, men forteller at hennes avholdenhet handler om mer enn troen hennes.

Sveistrup har derimot smakt alkohol noen ganger, men funnet ut at det ikke er noe for henne. Hun deler sine grunner for avholdenhet inn i fire kategorier: sosiale, helsemessige, solidariske og etiske.

West Virginia, mountain mama

Universitas har en fredagskveld fått lov til å bli med Akram og vennene hennes ut. Afterski-musikk på fullt volum og gutter i tidlig 20-årsalderen hvis storhetstid var over etter 17. Mai 2016 – det er ikke til å betvile, vi har ankommet utestedet Heidis.

Selv om klokken så vidt har passert 21 må Akram bøye seg over barkanten for å bestille drikke, da allsangen allerede har begynt og russeguttene synger melankolsk til «Take Me Home, Country Roads».

I glasset til Akram er det Pepsi Max, hennes «go-to» drikke når hun er på byen.

– Å være avholds er så naturlig for meg nå, jeg tenker egentlig ganske lite over det i hverdagen, forteller hun.

For Akram har avholdenhet fra alkohol alltid vært en selvfølge på grunn av religion, men mens hun har blitt eldre har det også blitt flere grunner til å avstå fra alkohol.

– Om jeg ville kunne jeg jo drukket alkohol, jeg hadde ikke hatt dårlig samvittighet med tanke på religionen min. Jeg har flere religiøse venner som samtidig drikker, religion betyr så mye forskjellige for hver enkelt.

– For min del handler det mye om at jeg ikke føler jeg trenger det for å ha det gøy på byen.

Bare én drink

Vennegjengen på Heidis, hvor to er avholds, opptre slik en hvilken som helst vennegjeng på vors ville gjort. De tar selfies med blendeblits og poster bilder av drinkene deres på «mystory».

Da Akram begynte å studere merket hun et stort alkoholfokus. Det opplevdes særlig ubehagelig første gang hun var ute med folk som ikke visste at hun var avholds.

– Det ble en stor sak. Og da slo tanken meg for første gang at det ikke hadde gjort noe om jeg bare tok én drink, sier Akram og konstaterer kjapt:

– Men jeg gjorde det ikke da.

Akram forteller at på fest prøver folk å ta hensyn og passe på at hun også har det morsomt.

– Folk følger liksom ekstra godt med på deg når de ser at du ikke drikker alkohol, og da føler jeg at jeg nesten må bevise at jeg har det gøy, forteller Akram.

– Tror du det er enklere å delta på sosiale arrangementer for studenter hvis man ikke er avholds?

– Ja, jeg tenker jo at jeg kanskje ikke hadde vært like sjenert, hadde ikke blitt like fort sliten, kanskje hadde jeg danset like mye som de andre.

– Men jeg føler egentlig ikke at det hadde hjulpet meg om jeg drakk, men heller om folk drakk litt mindre, sier Akram og ler.

Alkoholvaner blant studenter

+ 9 av 10 drikker alkohol

+ 1 av 5 studenter har latt være å delta på studentarrangementer fordi det drikkes for mye alkohol

+ 38 % har et risikofyllt alkoholbruk

+ 62 % etterlyser flere alkoholfrie tilbud

kilde: Studentenes Helse- og Trivselsundersøkelse 2018 (SHoT)

Ka-ka-ka e det som skjer: En ellers vanlig fredag kveld tar Zahra Kainat Akram Universitas med på Heidis, edru.

Godt i glasset: Favorittdrinken til Zahra Kainat Akram på byen er Pepsi Max.

Jeg føler jeg må bevise at jeg har det gøy

Zahra Kainat Akram, utviklingsstudierstudent

Selfies: Den særegne dekoren på Heidis må med når Zahra Kainat Akram tar bilder til «mystory».

Solidaritet og etikk

Sykepleiestudent ved Oslomet, Karianne Fremo Sveistrup, har tidligere vært nestleder for avholdsorganisasjonen for ungdom, Juvente. Allerede som 14-åring tok hun et standpunkt om alkoholbruk.

– Jeg er jo fra bygda, så folk begynte å drikke ganske tidlig, forteller Sveistrup.

På samme måte som Akram har hun aldri følt på noe behov for å starte å drikke. Grunnene for avholdenhet har senere utviklet seg til å bli langt mer kompliserte. Hun legger særlig vekt på de etiske og solidariske grunnene til at hun er avholds:

– Alkoholproduksjon er svært uetisk. Det er en industri som er råtten hele veien igjennom. Med mindre du kjøper av onkelen din som brygger øl, så kommer det til å komme fra et uetisk sted.

Blant annet forteller Sveistrup oss om hvor miljøskadelig alkoholproduksjon er:

– Det er vanvittig ressurskrevende. Hvis man skal produsere en halvliter øl, krever det 148 liter vann, sier Sveistrup og viser til en artikkel på nettsiden til International Organisation of Good Templars.

Jeg har blitt kastet ut av et utested en gang fordi jeg var «for full»

Karianne Fremo Sveistrup, sykepleiestudent

Videre nevner hun de solidariske grunnene til at hun er avholds:

– Det er mange dødsfall som er knyttet til alkohol, det er særlig i solidaritet for alle barn som lever med forsørgere som har et alkoholproblem.

– Ikke en «big deal»

De fleste vennene Sveistrup har fått gjennom studiet drikker, og som student møter hun ofte på forventningen om alkoholbruk.

– Man skal jo alltid «møtes over en pils».

Til tross for stort alkoholfokus på studiet, forteller Sveistrup at hun er så sikker i sin sak at det ofte går helt fint å være den eneste som er avholds.

– Jeg gjør ikke en «big deal» ut av det, jeg bestiller alkoholfrie drinker så folk legger ofte ikke merke til det. Under fadderuken var det ikke før torsdagen at folk merka at jeg var avholds.

– Jeg har blitt kastet ut av et utested en gang fordi jeg var «for full», forteller Sveistrup og ler:

– Det var gøy.

Men selv om Sveistrup er heldig som ikke opplever det som noe særlig kjipt å være student og avholds, tror hun ikke at dette er tilfelle for alle som er avholds.

– Jeg har venner som er avholds som nesten ikke deltar på noe

Trygg: Karianne Fremo Sveistrup tok tidlig et standpunkt om alkoholbruk og meldte seg inn i avholdsorganisasjonen Juvente da hun var 14 år.

sosialt som er studentrelatert fordi det er så stort alkoholfokus, forteller hun.

– *Pleier folk å kommentere det hvis de ser at du ikke drikker alkohol?*

– Jeg får mer rare blikk enn kjipe kommentarer.

– Men jeg har fått kommentarer som har satt en ordentlig støkk i meg, for eksempel at jeg er kjedelig som ikke drikker og at det ikke er noe vits i å gå ut om man er avholds. Og det har skjedd at jeg har dratt fra et sted fordi det ikke føltes komfortabelt å være der.

Sosialiseringspress

Leder for Samfunnsvitenskapelig Fakultetsordning (SVFF), Martine Hoseth Myklebust, forteller til Universitas at foreningen de siste årene har jobbet for mer inkludering av studenter som er avholds. SVFF driver blant annet baren ved Det samfunnsvitenskapelig fakultet, U1.

– Det er noe drikkepress, men vi arbeider aktivt med at alkohol ikke skal være en sentral del av foreningen vår.

– *Hvordan tilrettelegger dere for studenter som er avholds?*

– Vi har alltid alkoholfrie drikke tilgjengelig, både brus og alkoholfri øl. Vi i styret har et veldig bevisst forhold til det og vil aldri at det skal føles ekskluderende for den som ikke drikker.

Myklebust forteller at hun tror mye av drikkekulturen blant studenter skyldes et slags «sosialiseringspress».

– Jeg tror mange føler at man må møte opp på alt og dermed også drikke på alt du møter opp på.

– Jeg tror også at det handler om sjargongen mellom studenter og at «skal vi ta en pils?» ikke nødvendigvis handler om alkoholen, men å møtes. Det er nok også mange som drikker i helgene som en slags belønning og for å slappe av, sier Myklebust.

Uetisk: Karianne Fremo Sveistrup holder seg unna promilleglasset av hensyn til miljø og i solidaritet med de som har vokst opp med alkoholisererte forsørgere.

DEBATT

debattredaktør: **Mikkel Ihle Tande**
debatt@universitas.no 988 62 913

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Vann er vått

Semesterets andre utgave av Tuntreet, studentavisa i Ås, åpner med et brak. «Ord har mening» lyder tittelen på lederen.

– Det er mange som liker å påstå at dei ikkje blir påverka av andre sine meiningar. Dette trur eg ikkje noko på. Så klart blir du påverka, du som alle andre. Men du kan og påverke andre.

Takk for påminnelsen. Neste gang jeg skal påvirke noen til å gjøre som jeg vil, da skal jeg bruke ord og jeg skal

tenke på at de har mening.

– Nokon bruker tida si, og orda sine, på meir fornuftige formål enn andre. I Tuntreet hadde vi nettopp kurs om korleis vi kan fange lesaren – det er deg – si merksemd, og i størst mogleg grad nå fram med budskapet vårt. Det framstår kanskje som kynisk, men det er så utruleg viktig.

Dere fikk leseren, det er meg, sin oppmerksomhet denne gangen. Kanskje ikke neste.

Bli edru, Unikum!

– Jeg åpner flasken med vin og går i dusjen. «Cheap whine keeps me humble!» står Thom Thumb og jaller inne i skallen min mens jeg såper meg inn og kjenner varmen fra dusjstrålen bre seg utover huden min samtidig som varmen fra vinen brer seg innenfra og det eneste som skiller den fra hverandre er et lag med flekk og nerver og hud og hår.

I oktoberutgaven av sørlandsavisen Unikum har journalist Sondre Maaseide forsøkt seg på Gonzo-journa-

listikk i kombinasjon med å drikke seg dritings.

– Okei, ikke klisjé. Ikke nå. Kun ideer, skrive senere. Husker ingenting uansett, jeg har jo egentlig ikke lyst til det her, men hva så? Nei, jeg er for voksen! What? «Går det bra eller?» spør vakta.

Et høyst betimelig spørsmål. Neste gang kan det kanskje være greit å også huske det som kommer etter komma i mantraet «write drunk, edit sober».

Ukas tweets:

Per E @periferien_

Fjern statsstøtten til alt jeg ikke liker eller har bruk for, det bør folk betale selv! Det jeg liker/har bruk for derimot bør betales av oss alle

Endelig noe vi alle kan være enige om!

Curt Rice @curtrice

I have no reason to doubt the worthiness of any of this year's #NobelPrize laureates. But not a single woman is awarded a prize in 2019. That has happened far too often, also in recent years. It has never once happen that only women have won. Fair? Objective?

Men de hadde altså vært enda mer verdige vinnere om noen var kvinner?

Lars Martin Gimse @LMGimse

En del barneserier er laget av TUNGT medisinerter/rusede mennesker. Svampebob, f.eks.

En del voksenserier også faktisk. Mammon f.eks.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Hva skjer på klima- og miljøfronten ved UiO?

UiO

Svein Stølen,
rektor ved Universitetet i Oslo

Engasjementet er stort. Mange vil gjerne vite hva som skjer videre med klima- og miljøarbeidet, og hva Universitetet i Oslo (UiO) har gjort så langt. Her kommer en gjennomgang med noen eksempler.

UiO har jobbet i flere år for å bli stadig mer bærekraftig. Nå er det vedtatt at vi skal utarbeide en egen klima- og miljøstrategi. Vi har satt ned en innledende arbeidsgruppe som har begynt på jobben, og dette arbeidet intensiveres fra nyttår av. Strategien skal være ferdig innen utgangen av neste år og legge grunnlaget for et helhetlig og systematisk bærekraftarbeid ved UiO.

Men vi gjør naturligvis også ting på kortere sikt. I vår fikk UiO sitt aller første klimaregnskap, og dette følger ledelsen nå opp med å utarbeide en konkret tiltaksplan for utslippskutt. Tiltaksplanen skal legges frem for styret i desember, og blir satt sammen gjennom fire ulike arbeidsprosesser som i tillegg til ledelsen involverer ansatte fra både administrasjon, lederstøtte og akademia. Vi kommer selvfølgelig også til å favne tidligere innspill gitt av studenter og ansatte.

For det første: Spørsmål om hvordan vi reduserer antall flyreiser ble sendt ut på høring i organisasjonen før helgen. Høringsinnspillene vil danne grunnlag for en tiltaksliste. Her vil vi blant annet måtte ta stilling til om vi skal kjøpe kvoter, innføre regler og styring, eller rett og slett stole på at den enkelte tar ansvar for å kutte i egen reising.

For det andre: Ledelsen utarbeider for tiden en liste over andre gode, forholdsvis enkle forslag til tiltak vi kan iverksette, for eksempel forbud mot unødvendige engangsprodukter i plast og papp, etablering av villgressområder, ansette en student i 30 prosents stilling for å jobbe opp mot rektor og for studentengasjement i klima- og miljøsaken, samt etablere et klimanettverk for UiOs forskere på tvers av fakulteter og enhetsgrenser.

For det tredje: Ledelsen kommer til å sammenkalle dekaner og utvalgte instituttledere til et møte i nærmeste fremtid for å diskutere hvordan de kan bidra til klimakutt på fakultetsnivå. Forslagene herfra vil også inngå i tiltaksplanen som skal være klar i desember.

For det fjerde: Vi skal ha et seminar med administrativt ansatte innenfor ulike ansvarsområder – deriblant innkjøp og eiendom – for å identifisere ytterligere tiltak knyttet til universitetets drift. Og her har det jo allerede skjedd mye bra.

- Noen eksempler:**
- Da Sophus Bugges hus ble rehabilitert i 2016, skjedde det etter de høyeste miljøstandardene. Arbeidet vant til og med en pris for dette! Erfaringene herfra blir nyttige i videre arbeid med eiendomsmassen på UiO, slik at eiendommene våre også kan bidra til det grønne skiftet.
 - Vi har tatt en rekke grep når det gjelder innkjøpene våre. Økt bruk av videokonferanser har ført til en reduksjon i antall fysiske møter for ansatte i administrasjonen – og dermed også en reduksjon i antall reiser. Som rektor har jeg redusert mine flyreiser med 30 prosent sammenlignet med i fjor. UiT, UiB, NTNU og UiO planlegger dessuten en ny anskaffelse av reisebyråtenester hvor miljø- og miljøstyring hos leverandøren vektlegges.
 - Anskaffelse om busstransport er nettopp tildelt. Samtlige busser innfrir miljøkravene både når det gjelder utslipp og bruk av kjemikalier til renhold m.m. Alle sjåfører får jevnlig opplæring innenfor miljøvennlig kjøring, og samtlige leverandører er sertifisert etter ISO 14001 om miljø og ISO 9001 om kvalitet. UiO har også gjennom nyanskaffede analyseverktøy avdekket leverandører som driver med tvangsarbeid og barnearbeid – og har avsluttet kontraktene med disse.
 - UiO er i ferd med å forberede en konkurranse om gjenkjøp og utfasing av brukt IT-utstyr. Målet er å forlenge utstyrets levetid, samt å sikre en miljømessig god avhending. Konkurransen utlyses – trolig i samarbeid med UiT, UiB og NTNU – i november i år.

Bli med på årets viktigste søndagstur!

TV-aksjonen

Christen Andreas O. Wroldsen,
universitetsstyrerepresentant

Årets TV-aksjon går av stabelen søndag 20. oktober kl. 16– 18.

I år går TV-aksjonen til CAREs arbeid for å skape et bedre liv for kvinner i noen av verdens mest sårbare områder. TV-aksjonen skal gi kvinner mulighet til å tjene sine egne penger, bestemme over egen kropp og få sin stemme hørt. Det er viktig! Kvinner og barn rammes hardest av fattigdom, og kvinner har ikke de samme mulighetene og rettighetene som menn. I utviklingsland er kun én av ti landeiere kvinner, og 104 land har lover som forbyr kvinner å ta enkelte jobber.

CARE skal gi minst 400.000 kvinner mulighet til å starte egen bedrift, få egen inntekt, starte egne spare- og lånegrupper og få en stemme i politikken og i lokalsamfunnet. Når kvinner får disse mulighetene gir det ringvirkninger for 1,5 millioner mennesker i noen av verdens fattigste land. Kvinner gir tilbake til familien og lokalsamfunnet. Likestilling er ikke bare viktig for kvinnen selv, men også for å redusere fattigdom lokalt og nasjonalt.

Jeg håper du vil sette av to timer på søndag og bidra til at verden blir litt bedre. Gå gjerne sammen med meg som bøssebærer for Studentkorpset, et reservekorps av studenter som sørger for full bussedekning i hele byen.

Ta med deg fadderbarna, kollektivet, kjæresten, eller hen søte som sitter foran i seminargruppen din, og meld deg som bøssebærer for Studentkorpset på bli-med.no. Vi sees på Chateau Neuf på søndag!

Christen Andreas O. Wroldsen, universitetsstyrerepresentant

Ja til Politisk Korrekthet

PK-himmelen

Johannes Hveem Alsvik, student

I forrige uke kunne vi på side to i Universitas lese en advarsel om hvordan politisk korrekthet er i ferd med å rive universitetets frie sannhetsarbeid fra hverandre, og kun etterlate et smalt segment av radikale og ofte virkelighetsferne ideer som aldri igjen skal bli motsagt. I det minste var det lett å få det inntrykket på den apokalyptiske og av og til konspiratoriske tonen kommentaren var skrevet i. Journalisten Henrik Voldstad stiller seg spesielt skeptisk til det han mener er et skifte fra diskusjoner om faglige temaer, til usaklige debatter om forfatterne og deres moralske integritet. Selv om jeg er helt enig i at dette hadde vært en uheldig utvikling, dersom det hadde vært tilfellet, er jeg helt uenig i karakteristikken. Når vi gransker historiens store forfattere og filosofer, og avdekker holdninger som med rette

må kunne kalles «problematiske», er ikke dette et forsøk på å avskrive dem personlig. Snarere er det et forsøk på å få et mer helhetlig bilde av hvem de var, og ikke minst, hva de sto for. Det er nemlig ikke en irrelevant detalj at flere av forfatterne på for eksempel exphil-pensum var hvite menn med mindre sympatiske syn på kvinner og mennesker fra andre deler av verden.

Når vi demonstrerer utenfor auditoriet, er dette nettopp den frie meningsutviklingen folk som roper om politisk korrekthet ønsker seg

Johannes Hveem Alsvik, student

Dette er holdninger som uten tvil preget deres filosofi, og som det er naivt av oss å lukke øynene for. Ei heller er engasjementet studenter viser for likestilling og marginale grupper et uttrykk for moralsk imperialism eller under-

trykking av andres meninger. Når Espen Ottosen holder foredrag ved navnet «Den nye kjønnskampen – problemet med radikal kjønnsideologi», er det klart at skeive studenter ikke ønsker å la det bli stående uimotsagt. Når vi demonstrerer utenfor auditoriet, er dette nettopp den frie meningsutviklingen folk som roper om politisk korrekthet ønsker seg. Og hvis man er redd for at det skaper et universitetsmiljø der folk med politisk ukorrekte meninger ikke føler seg velkomne, så vil jeg oppfordre en til å tenke over hvordan foredrag som stiller spørsmål ved transpersoners kjønn og identitet gjør akkurat det samme mot dem.

Spørsmålet vi da må stille oss er hvilke stemmer vi ønsker å forsterke, og hvilke vi da er med på å stilne. Såkalt politisk korrekthet handler om marginaliserte gruppers forsøk på å vise hvor-

dan vedtatte sannheter er skadelige og hemmende, og alliertes forsøk på å håndheve normer om god folkeskikk. Så la oss ikke bli altfor indignerte når vi blir irettesatt, og heller prøve å plassere oss selv i andres sko.

Fri meg fra PK-pratet

PK-helvete

Tormod Fjeld Lie, student

Henrik Voldstads innlegg i Universitas skriver seg inn i en lang rekke kritikker av «problemet» med politisk korrekthet på Universitetet i Oslo. Disse toppet seg under avkoloniseringsdebatten, som gikk i månedsskiftet september-oktober i fjor. Nå ser det ut til at Voldstad vil blåse liv i en gammel debatt, bare denne gangen på en mye mer abstrakt måte. Det er ikke lenger avkoloniseringstilhengerne som får gjennomgå, men den langt bredere og mer diffuse gruppen «de politisk korrekte». Disse folka «truer universitetets samfunnsoppdrag og fri tankevirksomhet», om vi skal tro Voldstad.

Problemet med hele kritikken hans er at han aldri sier noe skikkelig om hva politisk korrekthet er, hvorfor det er sånn eller hvorfor det er akkurat et sett med synspunkter som

får merkelappen «politisk korrekt». Sluttresultatet er at han ser ut til å forsøke å dedusere et meningssystem som disse «politisk korrekte» angivelig har, ikke med utgangspunkt i hva disse folkene mener, men ut fra to anekdotiske tilfeller. Den ene anekdoten hans, om da FAKS inviterte Espen Ottosen, er veldig interessant, fordi den går rett i kjernen

Hva gjør at man i det hele tatt kan si at noe er politisk korrekt? Begrepet brukes over alt, men det har forsvinnende lite innhold

Tormod Fjeld Lie, student

på problemet med hele begrepet «politisk korrekthet» for å peke på et påstått problem med debatten. På lik måte som Voldstad mener «de politisk korrekte» i Skeivt Studentforum skaper et skille mellom «de tolerante» på den ene siden og de «angivelig intolerante» på den andre, skaper han selv

et skille mellom «de politisk korrekte», som moraliserer og går på sak og ikke person, på den ene siden og «de politisk ukorrekte», som søker sannhet, på den andre.

Hva gjør at man i det hele tatt kan si at noe er politisk korrekt? Begrepet brukes over alt, men det har forsvinnende lite innhold. Et øyeblikk er det politisk korrekt å bry seg om moralsk fintfølelse på pensum, et annet er det politisk korrekt å kjøre elbil. Det er for øvrig også, har jeg hørt, politisk korrekthet som hindrer oss i å snakke om at Europa blir invadert av muslimer. Snakker man om det samme fenomenet med disse ulike brukene av begrepet? Det som oppnås med å bruke begrepet «politisk korrekthet» er ironisk nok det samme som brukerne av det ofte vil motvirke, en ødeleggelse av debatten og ytringsrommet gjennom bruk av hersketeknikker. Å si at noe er politisk korrekt – i en seriøs diskusjon – er i seg selv en hersketeknikk. Det er å forminske og trivialisere synspunktene til den ene siden, og knytte det opp mot et totalitært fenomen som truer den frie tanken.

Ukens sitat

Plutseleg kjenner eg at det renn cola ned over heile meg, over sakene mine, over Macen min, sekken, boka, det var Cola over alt

Studenten Nora ble helt uprovosert angrepet på biblioteket av en ukjent mann, skriver Studvest.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Mylena Kifle**
anmeldelser@universitas.no 974 83 042

Teater:

Dette må du få med deg før du dør

«Før vi dør» er et teaterstykke som overrasker og rører, på en scene helt utenom det vanlige.

Før vi dør

Hvem: **Antiteateret**
Regi: **Even Torgan og Even Standal Vesterhus**
Med: **Sjur Vatne Brean, Rebekka Jynge m.fl.**

Antiteateret fortsetter å utfordre det tradisjonelle teateret når de, bokstavelig talt, inviterer publikum hjem til farmors hus for et svært tankevekkende og hendelsesrikt teaterstykke. Mens farmoren til Sjur ligger på sykehus, starter Sjur klubben «Klima for alle» som publikum blir en del av, midt i farmors stue. «Før vi dør» starter som et improvisert interaksjonsteater, hvor alle i rommet må svare på en rekke klimarelaterte spørsmål. Kunne du gjort mer for å skåne miljøet? Tror du at klimaendringene er menneskeskapte? Og er ikke Sjur ganske kjekk? Først oppleves det særs ubehagelig å befinne seg i en klasseromssituasjon med «flat struktur», der noen tar lettere til ordet enn andre, som helst ikke vil være delaktig i stykket. Det bidrar likevel til både stort engasjement og forvirring, når det lenge er vanskelig å skille mellom hvem som er publikummere og hvem som spiller.

Når teaterstykket beveger seg vekk fra en litt langdryg diskusjon om klimapolitikk, får vi se et utrolig smart, morsomt og rørende samspill mellom ulike miljøaktivister i klimaklubben. Selv om vi er med på flere av møtene, er det ikke umiddelbart lett å forstå hva teaterstykkets egentlige handlingsplan er. Dette er derimot noe klubben selv tar opp, når en journalist fra Natt og Dag kommer på besøk, og ingen vet hverken hva de driver med eller hva klubben

står for. Journalistbesøket blir en av mange absurde lekenheter som bidrar til en helt unik og spennende seeropplevelse.

Vi får også følge med på hvordan Sjur håndterer at farmoren nå ligger på sykehus, samt hvilke tanker farmoren selv oppgjør seg om livet hun har levd. «Vi bare levde», sier hun, og snakker for en hel generasjon som har levd over evne, og nå får påpekt av sine arvinger at de har levd feil. «Et barnebarn skal fødes på en utbrent ruin», og etterkommeren Sjur ønsker nå å reparere en brennende Amazonas, og utrette en forskjell før han dør.

Teaterstykket veksler mellom dagsaktuell politikk, gode humorpoeng og musikalske og rørende innslag på en inkluderende og underholdende måte. Faktisk inkluderes publikum i en sånn grad at det er overraskende at ikke flere tar imot applaus når stykket er slutt. I sin overbevisende gjennomførelse rører skuespillerne ved hele følelsesspekteret: Det er gøy, forvirrende, vakkert og skummelt – og når alle disse følelsene til slutt kulminerer, er det rett og slett forbanna gjevt å være med. Turen innom farmors hus er på ingen måte en omvei!

Ebba Schjølberg Eiring
anmeldelser@universitas.no

Plate:

Et vakkert øyeblikksbilde

Nakent, rått og uforløst fra nordicana-dronningen Malin Pettersen.

Malin Pettersen er et navn som nok er kjent for alle som følger med på «nordicana»-bevegelsen. Altså americana fra her oppe i de nordlige strøkene. Et noe løst begrep, men kan oppsummeres og forstås som hip countrymusikk. Uansett, så vant hun velfortjent Spellemannprisen i klassen country, for hennes første soloalbum «References» Pt. 1. Så, mens vi venter med iver og spenning på «References Pt. 2», har vi en ørliten flørt med det nedstrippede minialbumet «Alonesome».

Skiva er båret av stemme og tekst, med gitaren som orkester. Samtlige av de seks låtene kunne vært lagt til i en hostliste med bilde av kaffekopp og kald utsikt. Høydepunktet er definitivt «Lonely With You», som høres ut som en klassisk countrylåt fra 60-tallet, kanskje i stil med Willie Nelsons «Crazy» gjort av Patsy Cline. Pettersen synger denne med makeløs inderlighet, og stemmebruken hennes sørger for god dynamikk over den stødige gitaren.

Det samme kan sies om alle låtene, og det er lite å utsette på noen av dem. Pettersen synger upåklagelig, melodiene er vakre, tekstene er fine og dette vil nok falle i god jord hos nordicana-fansen. Men man bør definitivt være i humør for inderlige ballader på kassegitar for å få mest mulig ut av skiva.

«Alonesome» har likevel en slags identitetskri- se, for det kunne like gjerne vært et konsertalbum. Men når man gjør noe akustisk, alene og live i et studio, kan man også tenke i de baner at dette er demoene til låtene. Med bare en kassegitar er det meste overlatt til fantasien. Det er ikke nødvendigvis negativt, men det kan skape en følelse av lengsel for at Pettersen skal slippe løs låtene i fri utfoldelse med band. Samtidig er det en følelse av at låtene lever i nuet, som første gang noen fremfører dem som en demo, før andre skal ha sitt å si om instrumentering og arrangement. Det var kanskje fristende å legge på et piano eller stry-

TV-serie:

PRESSEFOTO: BENDIK STALHEIM MØLLER / NRK

Maskulinitet og sårbarhet på Stovner

«18» gir oss innblikk i det trøblete livet til en Stovner-gutt. Den er gripende, men sikter for høyt.

18

Med: **Serhat Yildirim, Inas Alshimerty, Mohammed Aden Ali**
Regi: **Bendik Stalheim Møller**

Videregående er en sær tid. Du er ung, usikker og full av ambisjon. Du nærmer deg slutten av tenårene, men du er ikke voksen helt enda. Det er akkurat det som er tema i NRKs oppfølger av serien «17». I «18» følger vi guttegjengen fra Stovner vi ble kjent med i første sesong, men med den nye hovedpersonen Emrah.

Første episode åpner med at Emrah slutter i jobben onkelens matvarebutikk. På grunn av familiens utfordrende økonomiske situasjon, er han nødt til å plukke opp en ny jobb, og det raskt. Han kommer derfor inn i et gjengmiljø for å få endene til å møtes. Tidlig i serien møter han den nyinnflyttede Tøyen-jenta Aisha, som insisterer på at «jeg dater ikke Stovner-gutter». Aisha er en av bipersonene vi kommer tettere inn på i seriens 18 episoder. Hun er en jente med sterke meninger, og den eneste som klarer å utfordre synspunktene til Emrah.

Serien tar for seg mange temaer: hypermaskulinitet, familieforhold, venneforhold, forelskelse, utenforskap. Det blir så mye at det blir vanskelig å holde fokus ett sted. Dette fører til at serien ikke klarer å utdype noen av temaene ordentlig, men i stedet rører dem alle ved overflaten.

En av de største svakhetene ved serien er vekslingen mellom sjangre. Scenene hvor Emrah skildres i gjengmiljøet skiller seg merkelig ut fra resten av scenene. Til tider er det så mye spenning at serien krysser over i krim-territorium. Det man får igjen er en merkelig hybrid av krim og en coming-of-age-serie. Ekte dialog blir i noen episoder erstattet med urealistisk og unødvendig dramatikk.

Likevel tror jeg «18» får til det den ønsker. Til syvende og sist handler det om en gutt som har vokst opp altfor fort. En av seriens mest rørende øyeblikk involverer et besøk hjemme hos en advokat som skal hvitvaske penger for Emrah. Han blir fascinert av at det går an å bo i en så fin leilighet. I denne scenen fanger man sårbarheten og den egentlige motivasjonen til Emrah. Han vil jobbe hardt og oppnå noe stort. Emrah er tross alt bare en tenåring, og det er noe man gjentatte ganger må minne seg selv på. Han er ikke det tøffe gjengmedlemmet han selv tror han er. Han er slik vi alle var da vi var 18: usikker og sårbar.

Roya Shahibzadeh
anmeldelser@universitas.no

Alonesome

Hvem: **Malin Pettersen**
Når: **11. oktober**
Plateselskap: **Die With Your Boots On Records**

kere her og der, og det kunne gjort innspillingene mer estetiske, men her sitter vi igjen med et øyeblikksbilde av en viss råskap. Kanskje nettopp slik Pettersen ønsker det.

«I've only ever felt lonely in a crowd, I never knew silence could be this loud», synger Pettersen i tittelsporet. Det virker til å oppsummere hele prosjektet hennes. For, uten et band i ryggen, men heller bare hennes myke gitar og stemme, låter det faktisk mektigere enn hennes tidligere musikk med band. Alene føler man seg heller aldri med «Alonesome» surrende, for det føles nesten som man sitter på fanget til Malin Pettersen som synger og spiller inn i øret ditt.

Tony Norgaard
anmeldelser@universitas.no

Konsert:

PRESSEFOTO: / MICHAEL RAY VERA CRUZ ANGELES (AKAM1K3)

Nært, vakkert og voldsomt

Følsomme flinkiser på Operaens hovedscene.

Emilie Nicolas

Hvor: [Operaen](#)

Når: [12. oktober](#)

En maler jeg kjenner har fortalt meg at den beste måten å få folk til å like maleriene dine på er å male dem så store så mulig. Folk digger store bilder. Så hvordan fungerer egentlig Emilie Nicolas i Operaen, er det bra eller er det bare et triks for å få konserten til å føles viktig?

Jeg forstår ikke den elektroniske pop-musikken på P3. Den med store synther, mye klang, åpne lydlandskap, artister med et generisk fornavn og nordisk natur i musikkvideoene. For meg blir det litt som den interiørbutikken Granit, eller en av de mange barene i Oslo med spartansk betong-innredning. Er det ikke litt platt? Jeg var derfor veldig spent på om jeg kom til å forstå noe mer etter å ha vært på en konsert.

Allerede fra første øyeblikk faller Granit-sammenligningen min bort, både musikalsk og visuelt. Scenen er minimalistisk innredet med kun en lenestol – Ekstrem-stolen, tegnet av Terje Ekstrøm. Et opprør mot de klassiske norske møblene du finner på fuglen. Allerede fra første tone merker jeg at mye av min forutinntatthet forsvinner.

Dette er åpenbart en gjeng med svært dyktige musikere. Samspillet er ekstremt presist, men aldri

kjedelig, og vokalen er klar og selvsikker. Emilie Nicolas synger låtene med letthet og innlevelse, som om det skulle være det mest naturlige i hele verden. Tidvis soner jeg litt ut og glemmer at jeg er på en konsert, og ikke sitter hjemme og hører på platen. Låtene fra starten av konserten befinner seg et sted mellom Jorja Smith og FKA Twigs, spesielt «Us» og «Wild One» fungerer veldig bra og det minimalistiske oppsettet på scenen kler musikken.

Musikerne forholder seg stort sett på stedet hvil under hele konserten, men det føles aldri ut som om de er uengasjerte. Emilie Nicolas balanserer elegant mellom jazzete pop på låter som «Future», og mer oppstemte låter. Gjennom konserten ser jeg flere foran meg veksle mellom å bli rørt og å sittedanse. Når hun spiller «Pstereo» har jeg glemt hatet mitt mot store synther og musikkvideoer i nordisk landskap, og merker at jeg har det dritgøy. Hvor relevant Operaen blir i hele konserten, er jeg usikker på. Jeg tror på ingen måte konserten hadde fungert dårligere ett annet sted, men det er jo litt gøy å gå på konsert hvor alle tar på seg høyhalset genser.

Øyvind Halsøy
anmeldelser@universitas.no

Universitas anbefaler

(følg spillelisten på Spotify)
Mylena Kifle, anmelderredaktør

Iris – cotton candy

Mmm like søt som sangtittelen tilsier

Turab – Ikke Tenk På Meg

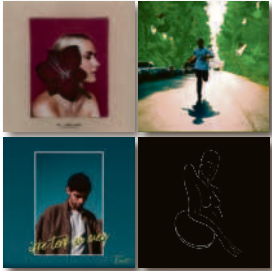
Turab hever det til tider vaklende nivået på norsk RnB i ny låt

Jimi Somewhere – Dusk

Kan man kalle pop-punk for drømmende??

Softcore utnd., Nils Bech - Går i blinde

Med Nils Bech på laget er ikke låta bare kul, men også såååå fin

Kulturkalender uke 42

Skrivenatt	17/10	LETS HAVE A KIKI	18/10
Universitetsbiblioteket inviterer UiO-studenter til skrivekvatt! De har et fullspekket program med alt fra yoga, kurs og «Shut up & write». Tving den late kroppen din over til GS og gjør ferdig alt som har samla seg opp de siste ukene. Georg Sverdrups hus Klokken 17 – 00		Drømmer du om en amerikansk college-inspirert studiehverdag og skuffet over kjedelige Blindern? Hva skjedde med alle Hollywoodfilmene vi vokste opp med som portretterte en sykt kul studiehverdag med røde kopper, beer pong og digge chicks?? Det er nok av skjerftullede jenter og 80 år gamle forelesere, SVFF tar litt ansvar og inviterer til fest PÅ CAMPUS! Klokken 19 – 01 Kroner 60,- ID 18 år	
Art Night x Gilbert & George	17/10	Veloloppis	20/10
Astrup Fearnley fortsetter å bevise at de er det hippest museet. Art Night byr på miniomvisning, samtaler og konsert. Finnes det noe bedre enn å ta seg noe å drikke OG nyte kunst på en usedvanlig avslappet måte?? Tjuvholmen Klokken 19 – 23 Kroner 50,- Fri aldersgrense (18 i baren)		Verdens beste søndagsaktivitet: loppis! Denne gangen er det Oslovelo som arrangerer, fordelen med at det er på Velo er at du kan nyte shopping med musikk, vin og kaker<3 Birkelunden Klokken 10 – 17	

Jakob Bjørnøy, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Få fart på klimaendringene!

Hvem: [Du som fryser](#) Hva: [Drit i kildesortering](#) Hvorfor: [Varmere høst](#)

Vi er midt i oktober, og forhåpentligvis har du for lengst pakket deg inn i et varmt skjerf og slengt på den tjukkeste jakken du har. Men kanskje er du som meg: Du hutrer deg gjennom Oslos gater i en pinlig tynn sommerjakke. Dunjakken er hjemme hos mamma i byen du har flyttet fra, og du har glemt å ta høyde for at uansett hvor mye sol det ryktes om å være i hovedstaden, kom-

mer vinteren også her. Men! Løsningen er enkel: Klimaendringene! Når du fryser som verst og leser deg mørkredd av milelange FN-rapporter som kun konkluderer med at livsstilen din må undergå drastiske endringer for å redde jorden: Sleng rapporten i restavfallet sammen med alt det andre! Drit i grønne og blå elitistsjøppelposer, og se frem mot varmere vintre!

Tobias Klemeyer Smith, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Orddoping

Hvem: [Du med genetisk disponering for avhengighet](#) Hva: [Synonymordboka](#)

Det er klart det er forlokkende. Jeg erkjenner det, jeg. Det er ikke til å komme unna, å aromatisere språket litt, det kunne vel ikke direkte vandalisert oppgaven du utarbeider? Vel, trå vaktstomt, det er som med heroin. Du eksperimenterer med det én gang, og du begriper ikke hvorfor du noensinne levde annerledes. Noen år etter finner du deg selv krokrygget i toppen av Bru-

gata, og du aner et mønster av hurtige skritt og asfaltplantede blikk fra menneskene som passerer deg, mennesker som tilsynelatende har alt så veldig greit på stell. Og plutselig, i alt det omtåkede virrvarret hodet ditt ellers er fylt med så trenger det seg inn en tanke, en innsikt, en epifani; kanskje var det mer til livet enn det å skrive flagrant, heller enn åpenbart?

Robin Hood av Velferdstinget i Oslo og Akershus

Denne uken møttes Velferdsstinget (VT), studentpolitiske lister og representanter for studentforeninger for å bestemme hvem som skal få oppleve den metaforiske øksen på allerede skviste budsjetter.

Kalaset, som Ad notam erfarer at VT betalte for, endte i et fuktig nach der VT bevilget seg selv 3,5 millioner kroner. Ifølge kilder Ad notam har snakket med var det høy sjampisføring, molly, kokain og prostituerte til stede på nachspielet.

– Du skulle vært der. De kastet pengesedlene om seg. På et tidspunkt var det sågar en som tente på en bunke 100-lapper, mens han lirte av seg Exit-sitater over en lav sko, sier en kilde Ad notam har snakket med, men som vil forbli anonym.

Vedkommende forteller at en rekke personer i toppsjiktet av organisasjonen snakket høyløyt om hvem de skulle ta pen-

ger fra, for så å putte dem i egen lomme.

Sågar ble det nevnt å kutte støtten til Foreningen for blindhandikappede (FBH), ifølge kilden.

– Jeg vil ikke si så mye om hvem som sa hva, eller hvem som deltok i diskusjonen, men formuleringer som «TENK på de utslippene de rullestolene står for» og «regnskogen brenner» ble ytret.

En annen kilde bekrefter disse opplysningene overfor Ad notam, og sier hen også opplevde å bli presset til å brenne kontanter av et sveiseblindt VT-medlem. Vedkommende sier at hen opplevde det som svært ubehagelig, da hen selv er en fattig student, og leder for en enda fattigere studentforening.

– Og så ble jeg skikkelig skuffet. Jeg trodde de skulle putte pengene i egen lomme og bruke dem på bussbilletter frem og tilbake til Ås.

Ukas studentvin

IKKE LA SKAMMEN STYRE: Du kjenner kanskje følelsen av å stå på polet og at alt ser likt ut? Når et av de mest kjente produktene på polet er pinnevinen har kanskje viner et imageproblem. Den har en idiotsikker måte å bli gjenkjent på, og spiller på vår trang til å late som om vi vet hva vi driver med – ingen vet jo det. Jeg tror vin har et så kjedelig design for å gi inntrykk av at det er komplisert, mystisk og kulturelt. Folk som har peiling på vin får ufortjent status som intellektuelle. Neste gang du er på polet, drit i å kjøpe noe dårlig fordi du føler deg underlegen og skamfull, og SPØR OM HJELP. Sammen kan vi klare å få pinnevinen og dårlig Riesling bort fra topplistene.

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.
Zaccagnini Montepulciano d'Abruzzo

Pris: 159,90 kroner
Land: Italia
Alkohol: 12 prosent
Årgang: 2018

Across the pond and all the way to... billig øl og klamma

I ukens Universitas kan du lese om studenter som i god tro ankom Cuba i regi av GoStudy, men som fikk en ubehagelig beskjed da det viste seg at hverken studiepoeng ble godkjent, ei heller omgjøring av lån. Sandra, som også studerer i utlandet, ble nysgjerrig på om noe lignende kunne skje for hennes del, og tok derfor en telefon til Across the Pond for å finne ut mer.

[ring, ring]

– Hei, jeg heter Sandra. Er dette Across the Pond?

– Det stemmer. Veileder i Across the Pond i hvert fall.

– Så bra. Hva er det beste universitetet å studere på i England?

– Det er et vanskelig spørsmål å svare på, dessverre. Det spørs jo hvilke fag du vil ha og karakterene dine.

– Jeg studerer ved University of Leeds nå, og dere sa at det var det beste universitetet. Det kan umulig stemme, for her snakker de bare engelsk??

– Bare engelsk? Det er jo et engelsk universitet. Nå skjønner jeg ikke helt?

– Fair enough. Men hvis det blir en såkalt hard brexit, kan jeg snakke norsk her da?

– Ehhh nei, de kommer nok ikke til å snakke norsk på et universitet i England. Hard brexit vil ikke ha noe å si for hva de foreleser i på universitetet. Norge og EU må så klart gjøre en vurdering på samarbeidet, men det har ingenting å si for din utdanning.

– Okei, jeg skjønner. Jeg har prøvd

å fortelle engelskmennene jeg studerer med at en øl i Norge koster sånn tolv pund. Hver gang jeg nevner det ser de forskrekket tilbake på meg. Hva skal jeg gjøre?

– Det er jo bare å fortelle at Norge er et dyrt land, dessverre. Vi har jo høyere skatter på alkohol enn i Storbritannia. Men så er vi jo heldig med at vi har så bra ordninger ellers, men akkurat på alkohol må vi betale litt mer.

– Men det er ganske utrolig da. Hvor mye ølpriser kan variere?

– Ja, det er sant, hehe. Men det spørs jo land da. I mange land koster det 3 kroner for øl, som i Thailand for eksempel.

– Og så var det den stipendordningen. Får jeg bare tilbake 40 kroner av skolepengene jeg har betalt?

– Lånekassen har skrevet et kostnadsskjema til deg. Du får noe i ren stipend, det skal være en viss andel, sjekk «Min side» på Lånekassen.

– SNORK! Forrige helg var jeg på byen og møtte en HUNK fra «The Only Way is Essex». Jeg ble med ham hjem, men etter den deilige hyrdestunden oppdaget jeg at jeg har fått klamma. Hva skal jeg gjøre?

– Unnskyld? Hva sa du at du fikk?

– Klamma... Klamydia.

– Da må du gå til helsestasjon. Det er gratis på universitetet. Da får du med hjelp, holdt jeg på å si. Gå og snakk med dem.

– Ja, okei. Vil du vurdere deres stilling som den største ødeleggeren av norske studenter fremtidige økonomiske utsikter?

– Hva sa du nå? Er du seriøs nå? Eller er det ... Jeg skjønner ikke helt spørsmålene dine ...? Kanskje du heller burde snakke med daglig leder om det?

– Tror du jeg koder med klamma, eller? Snallast!

baksiden@universitas.no

GABRIEL QUIZLESIAS

- 1. Hvilket land har den tiende største befolkningen i verden?
- 2. Hva heter det svenske området som grenser til Østfold og var norsk frem til 1658?
- 3. Hvilket selskap ble i forrige uke annonsert som samarbeidspartneren til Telia i utbygging av 5G-nettet?
- 4. NRK-aktuelle Exit er sentrert rundt fire kamerater i den norske finansverdenen. Nevn to av de fire skuespillerne som portretterer disse.
- 5. Hva heter NRKs podkast som omhandler tidligere norske fremmedkrigere i Syria?
- 6. Lørdag 19. oktober inntar denne norske rockestorheten Rockefeller med en 30 års jubileumskonsert. Hvem?
- 7. Hvilken musikkprodusent er kjent

- som oppfinneren av teknikken Wall of Sound?
- 8. Hvem har skrevet operaen La bohème?
- 9. Av hvilken tidligere europeisk stat er navnet til bohemen kilde?
- 10. Og hvem skrev Fra Kristiania-Bohemen?
- 11. På grunn av ekstraordinære omstendigheter, blir det i år utdelt to Nobelpriser for litteratur. Nevn én av de vinnerne.
- 12. Fra hvilket land er den regjerende Miss Universe?
- 13. Hva er fysiognomi?
- 14. Javier Bardem, Penélope Cruz, Benicio del Toro og Enrique Iglesias. Én av disse fire kjendisene er ikke spanskfødt. Hvem?

- 15. Tegnet ~ brukes ofte i spansk, men hva kalles det?
- 16. Under hvilket navn ble kunstneren Hariton Pushwagner født?
- 17. Etter hvilke fire renessansekunstnere er vigilantene i Teenage Mutant Ninja Turtles oppkalt?
- 18. Dette femtenårige tennis-fenomenet er blitt verdenskjent etter å ha slått tidligere Rolland Garros-vinner Jelena Ostapenko på veien mot sin første WTA-tittel. Hva heter hun?
- 19. Kenyanske Brigid Kosgei satte søndag ny maratonrekord for kvinner. Hva var tiden? Ett minutts slingringsmonn.
- 20. Fotball-EM for herrer skal i 2020 arrangeres i mange europeiske storbyer, men hvor skal finalen avholdes?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Love Island: Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksisterende :)
- 5-9. Ex on the beach: Bitch..... hør her.....
- 10-14. Paradise?: Det later til at du både er DIGG og har noe mellom hodet :) Kanskje det er håp?
- 15-20. Den Unge Mester: Ikke for å være ekkel, men nyhetsredaktør Henrik Giæver er sjefsquizmaster i Morgenbladet. Nå kan du kanskje tørre å prøve deg på den? :)

1.Mexico 2. Bohuslän 3. Ericsson 4. Pål Sverre Hagen, Simon Jönsson Berger, Tobias Santelmann og Jon Øigarden 5. Det svarte flagget 6. Turboneger 7. Phil Spector 8. Giacomo Puccini 9. Böhmern, som ligger i dagens Tsjekia 10. Hans Jæger, 11. Olga Tokarczuk og Peter Handke 12. Filippinene 13. Den utdeltarte leeren om sammenheng mellom fysiske og psykiske karakteristikk 14. Benicio del Toro, han er puertorikansk-amerikansk 15. Tilde 16. Terje Brofos 17. Rafael, Michelangelo, Donatello og Leonardo da Vinci 18. Cori «Coco» Gauff 19. 2.15.25 20. London (Wembley Stadium).

Rebus

av Haddy Neineinei

HINT: Vi tok toget hele veien, lover!!! Send løsning til universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «rebusbudsjettkutt» Det klarte Uglebos tapre travere, BAB, Kasizi, Busene, pysjpikene, Kine, Gaute og Hassan